6 Ὀκτωβρίου 2024

Κυριακὴ ιε΄ (γ΄ Λουκᾶ)

Θωμᾶ ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ΄

ἦχος πλ.β΄ - ἑωθινὸν δ΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

ἕτερα

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ΝΗ

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.β΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἅδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἅδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θάνατου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι — ἦχος δ΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ Δεσπότου πανόλβιε, τῶν καλῶν κατείληφας τὸ ἀκρότατον· ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν ἐξήντλησας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας, ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῇ πιστῇ ἀπιστίᾳ σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἐπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαντα, δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἧς ζωὴν ἀρυόμεθα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα τοῖς θεόφροσι· τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, διπλῆν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως μεμύηται, καὶ ἐβόησε· σὺ Θεός μου ὑπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι᾽ ἐμὲ σὰρξ γενόμενος.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀρρήτου σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸν σοφίας ἐξήντλησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνιχνεύων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ψυχὰς ἐζώγρησας. Ὅθεν τῇ σαγήνῃ τῶν σῶν δογμάτων, πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην· καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως, τὰς τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυνας· Διὸ τῆς δόξης τηλαυγῶς, Χριστοῦ κατατρυφῶν, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.β΄

Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τάφῳ τέθειται, ὃν μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτὴρ τῶν ἁπάντων , πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ᾽ ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων, θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε. Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις εἴπατε· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατήρ, μυστικῶς Θωμᾶ ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται, τῇ γὰρ θείᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως· ὅθεν ἐκ Σιών, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης, καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομο	Σύντομο	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θωμᾶ ἀποστόλου

ἦχος γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος γ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω

τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.β΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Γαβριὴλ Κουντιάδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θωμᾶ ἀποστόλου

ἦχος γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος γ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριήλ Κουντιάδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.β΄

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένου, τοῦ Ἅδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους ἀποστόλους· ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα· καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.β΄

Ἡ ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἑρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ΄

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηται...	Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος πλ.β΄

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος πλ.β΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἰκτιρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενουμένους, καταρτίζων εὔχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία, εἴ τινι τούτων κατ᾽ ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχή, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (β΄)

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.
Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ελέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:1-12
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
1 Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν
ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς. 2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· 3
καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι
αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. 5
Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς·
Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ᾽ ἠγέρθη· Μνήσθητε ὡς
ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστῆναι. 8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ρημάτων αὐτοῦ. 9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου,
ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. 10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ
Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ οἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς
ἀποστόλους ταῦτα. 11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν, καὶ
ἠπίστουν αὐταῖς. 12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει
τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν

ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν' Ψαλμὸς

ἦχος β'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη Ι | Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ | Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α᾽

ἦχος πλ.β᾽

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα, ᾄσωμεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδήν, σοὶ πάντες ᾄσωμεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτή, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι᾽ αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ α᾽

Τριστάτας κραταιοὺς

ἦχος δ᾽

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἄναρχον Υἱόν, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς, μορφῇ τῇ καθ᾽ ἡμᾶς, ὃν ἑώρακας ἔνδοξε, οὗ καὶ τὰς χεῖρας παλάμῃ, καὶ πλευρὰν ἐψηλάφησας, καθικέτευε σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ γνώστης τῶν κρυπτῶν, καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων, καὶ καρδίας ἐρευνῶν, Θεός μου Ἰησοῦς, σὲ Θωμᾶ παμμακάριστε, τῆς αὐτοῦ Θεοφανείας, ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα, καὶ Ἀπόστολον θεῖον προσήκατο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ναμάτων μυστικῶν, ποταμὸς ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε σύστημα, ῥεύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ ῥοίζῳ τοῦ Πνεύματος, τήν πολύθεον πλάνην ἀπήλασας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θανάτου καὶ φθορᾶς, καθαιρέτης ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Θεοτόκε πανύμνητε, τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας, ὡραΐσαντα χάριτι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν πανάμωμε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.β΄

«Οὔκ ἐστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

ἦχος δ΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρετῆς κάλλει, διαπρέπων θεόπτα καὶ θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδές, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, πίστει καὶ ἐφαίδρυνας, τούτων τὴν ζόφωσιν.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τῆς αἴγλης, πυρσωθεὶς αὐτουργίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὶς θεοφεγγής, ἐξαπεστάλης θεόληπτε, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεμυημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ δόγματα, ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς, διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ κατελάμπρυνας, κόσμου τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἐστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα ἀποστόλου Θωμᾶ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἦχος πλ.δ΄

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τοὺς ἰχθύας ζωγρήσας τοὺς λογικούς, τούτους σὺ προσήγαγες, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στηρίγματα, παθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τοῦ πάθους, αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, ἀπόστολε ἔνδοξε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινὴν νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν,τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.β΄

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον ἤνθησε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς, ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη καὶ ἀρδευθείς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι ὄφις μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν ὑποβάλλει, Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ δ΄

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

ἦχος δ΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ μεγίστῃ τῶν θαυμάτων, ἐπιδείξει χρησάμενος, καὶ δογμάτων θείων, δόξαν τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὴν οἰκουμένην ἐπέσχες τῷ κηρύγματι, τὴν κραυγάζουσαν· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς αὐτόπτην σε τοῦ Λόγου, ὑπηρέτην τε ἔνθερμον, καὶ τῆς τούτου δόξης, καὶ μεγαλειότητος μάρτυρα, καὶ ὡς πιστὸν οἰκονόμον καὶ ἀπόστολον, εὐφημοῦμέν σε, μάκαρ Θωμᾶ πανσεβάσμιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νυμφικὴν ὥσπερ παστάδα, καὶ σκηνὴν ἐπουράνιον, ὑποβάθραν λίθον, ἀκρογωνιαῖον πηξάμενος, ἐπῳκοδόμησας μάκαρ παναοίδιμε, ἀποστόλων ἀκρότης, Θωμᾶ τοῖς πιστεύουσι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γῆν ἀνήροτον καὶ στάχυν, τῆς ζωῆς γεωργήσασα, καὶ νεφέλην κούφην, ὄμβρον ζωοδότην πηγάσασαν, τὴν παναγίαν Παρθένον ὀνομάζομεν, οἱ κραυγάζοντες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.β΄

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, λῃστῇ ὁδοποιήσαντα τὸν παράδεισον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, δέσποτα Χριστὲ ἐπιστροφήν, σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ ἀναστάσει σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὁμολογοῦντας διάσωσον, σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ ε'

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

ἦχος δ'

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλλαμφθεὶς ἀπόστολε, τῇ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πλευρὰν τὴν ζωοποιόν, ψηλαφήσας ἤντλησας, ἀνεξιχνίαστον εὐλογίας ἄβυσσον, καὶ τὸν κόσμον κατεπλουτισας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ παρὼν τῇ πρώτῃ σου, εἰσόδῳ ὁ Θωμᾶς, ἀπιστῶν τε τοῖς μαθηταῖς, πιστωθεὶς δὲ ὕστερον, χαίρων ἐβόησε· σὲ Θεὸν καὶ Κύριον, ἀναγγέλλω πολυέλεε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς δόξης σου Χριστέ, τῇ βροντῇ τῇ πνευματικῇ, ὁ Θωμᾶς ἐβόησεν, ἐκδιηγούμενος καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, σὲ σεπτῶς εὐηγγελίσατο.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νικητὴν ἀνάδειξον, Πανάμωμε τὸν νοῦν, τῶν παθῶν καὶ τῷ λογισμῷ, τὰς ὁρμὰς ὑπόταξον, τούτων θεόνυμφε, ἡ Θεὸν γεννήσασα, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς'

ἦχος πλ.β'

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, πολυέλεε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀράν, τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαῤῥήξας, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης πτερνισθείς, πρὸς τὸ τοῦ Ἅδου βάραθρον, ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθής, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας συνανέστησας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ ς΄

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς — ἦχος δ΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν πάντων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν ψυχόλεθρον, ἡ ἀπιστία σου μάκαρ, θεραπεύει· σὺ γὰρ ἀναμφιλέκτως, καὶ τῶν ἥλων, καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους ἠρεύνησας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀφῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν ἀπόστολον, ἠκονημένον ὡς βέλος, ἐν ἐχθρῶν καρδίαις σου ζωοδότα, καὶ τῶν σκύλων, τὴν προνομὴν σοι τούτων προσήγαγεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θυσίας, εἰδωλικὰς οἰκτίρμον κατήργησας, σφαγιασθεὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ σφαγαῖς ἁγίαις τῶν θεηγόρων, ἀποστόλων, τῶν τὰ σὰ μιμουμένων παθήματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότατον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἅδην ἔδησας ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος καὶ νεκροὺς συνανέστησας καὶ πύλας τοῦ

Ἅδου συνέτριψας καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι᾽ ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον

Τῇ ς′ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ὁ χεῖρα πλευρᾷ σῇ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,
Πλευρὰν ὑπὲρ σοῦ νύττεται Θωμᾶς Λόγε.
Δούρασιν οὐτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἐρωτηΐδος.

Ἐρωτηΐδα πυρπολοῦσι παρθένον,
Ἔρωτι Χριστοῦ τὴν προπυρπολουμένην.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐκ Κίου μὲν τῆς Βιθυνίας καταγόμενος, ἐν Προύσῃ δὲ μαρτυρήσας, λιθοβοληθεὶς πρότερον, ὕστερον ξίφει τελειοῦται κατὰ τὸ ἔτος 1590.

Μακάριος πρὶν ὢν κατὰ κλῆσιν, μάκαρ,
Νῦν κατὰ πεῖραν ἀνεδείχθης ἐκ ξίφους.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ′

ἦχος πλ.β′

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾷν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡμφιάσαντο Χριστὲ τὰ καταχθόνια φέγγος, τῇ καταβάσει σου, ὁ προπάτωρ δέ, θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθείς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σοῦ μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν, ὃν αἴτησαι πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ ζ΄

Ἐν τῇ καμίνῳ

ἦχος δ΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τῆς ἄνω, χοροστασίας ὡς ἀπόστολος, χαίρων συγχορεύεις μάκαρ ἐν οὐρανοῖς, ἀναμέλπεις τε γηθόμενος, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ περάτων, ἕως περάτων ὁ σὸς διέδραμε, φθόγγος καὶ ῥημάτων θείων ἡ προφορά, τοὺς κραυγάζοντας παιδεύουσα. Εὔλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ναὸς ἐγένου, σὺ τῆς Τριάδος παναοίδιμε· ὅθεν καὶ ναούς, εἰδώλων τε καὶ βωμούς, ἀπεκάθηρας ἀπόστολε, ναοὺς δὲ ἤγειρας εἰς ὑμνῳδίαν, καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νόμου δουλείας, τῇ σῇ γεννήσει λελυτρώμεθα· σὺ γὰρ Θεοτόκε τὸν ἐλευθερωτήν, ἀπειράνδρως ἡμῖν τέτοκας, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.β΄

«Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτήσαντα, Λόγε Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανίους ἀψῖδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἅδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, κόρη, θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ η΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῷ ὁμιλῶν σεσαρκωμένῳ , σαρκὸς ἐπιλελησμένος ἐναπέφηνας, τὴν δὲ ὑπερκόσμιον, θέωσιν ἐπλούτησας, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι θεοποιούμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπῃ Θεῷ συγκεκραμένος, τὸν θάνατον μέτ᾽ αὐτοῦ μάκαρ ἐπόθησας, τοῖς συναποστόλοις σου· Ἄγωμεν φθεγξάμενος, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν θάνατον καταδεξώμεθα· Τόν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑμᾶς ὁ Χριστὸς τοὺς Ἀποστόλους, νεφέλας τῆς οὐρανίου βροχῆς ἔδειξεν, ὄμβροις ἐπικλύζοντας, θείας ἐπιγνώσεως, τὰς Ἐκκλησίας πάνσοφοι, καὶ καταρδεύοντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης οὖσα τέμενος, Λόγον τὸν πανάγιον, πάντας ἁγιάζοντα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον ἐκυοφόρησας· διὸ σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τους αἰῶνας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.β΄

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκί, προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον πάθεσι, χρηματίσας πάθος Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γάρ ὑπάρχεις ἀπαθής, καὶ παντοδύναμος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον, ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχή, Δέσποτα ἐν τῷ Ἅδῃ οὐ καταλέλειπται, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν, ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριὰς ἀχώριστος.

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ θ΄

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους

ἦχος δ΄

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἅρμα φωτοφόρον ἐδείχθης, ἐπικαθήμενον τὸν Λόγον, τῇ εὐπειθεστάτῃ ψυχῇ σου, καὶ θεοφόρῳ ἐπιφερόμενος, πρὸς σωτηρίαν Ἔνδοξε, ἡνιοχοῦντα τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν παμμακάριστον μνήμην, ἐπιτελοῦντες δυσωποῦμεν, πάσης τρικυμίας ῥυσθῆναι, τῇ μεσιτείᾳ τῆς παρρησίας σου, ἣν ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, ἔχεις Θεόπτα πανσεβάσμιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σήμερον τὴν μνήμην σου πάντες, Θωμᾶ Ἀπόστολε τελοῦμεν, φώτισον ἁγίασον πίστει, πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ παθημάτων πάντοτε, ἀπολυτρούμενος πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὤφθης θεονύμφευτος Μήτηρ, καὶ πανακήρατος Παρθένος· σὺ γὰρ παρθενίαν καὶ τόκον, εἰς ἓν συνῆψας ἄχραντε Δέσποινα, τὸν ποιητὴν καὶ Κύριον, πάσης τῆς κτίσεως γεννήσασα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργὴ	Σύντομος
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

ἦχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ΄)
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον δ΄

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἑξαποστειλάριον ἀποστόλου Θωμᾶ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

ἦχος β΄

Αὐτόπτα καὶ ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν αἴτησαι, τοῖς σὲ Θωμᾶ εὐφημοῦσιν, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Θεοτοκίον

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν ἀποστόλων μαρτύρων, καὶ προφητῶν καὶ ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ᾽ ἀξίαν ἑκάστῳ.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Αἶνοι

ἦχος πλ.β΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.β΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ ἀποστόλου Θωμᾶ

ἦχος β΄ ἢ α΄ — Ἀνατολίου

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Χριστῷ ἠκολούθησας, Θωμᾶ ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας καὶ τὰ τούτου διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης, ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

ἦχος δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρί, τὴν ψυχὴν καταυγασθείς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμητὴς γέγονας, ὡς ἔννομος μαθητής, Θωμᾶ ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, εὐσεβῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. Ὅθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ θείου Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας. Χριστὸν τὸν Θεόν ἀεὶ δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐζοφωμένης ὄψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Τὸν τῆς ἀλείας βυθὸν καταλιπών, τῷ τοῦ Σταυροῦ καλάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐζώγρησας, Θωμᾶ ἀπόστολε· διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν πεπαρμένων ἥλων τὰς ὠτειλάς, τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε ἀεί, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ.β΄

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατήρ, μυστικῶς Θωμᾶ ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται, τῇ γὰρ θείᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως· ὅθεν ἐκ Σιών, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης, καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠωθινὸν δοξαστικὸν δ΄

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὄρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. Ἠγέρθη ὡς προεῖπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ᾽ ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια, οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ μαθηταί· ἀλλ᾽ ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι	ἦχος πλ.β	Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Γεωργίου Βιολάκη
Μανουήλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριήλ Κουντιάδου		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος πλ.β΄

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ἦχος πλ.β΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ΄ ν΄ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἑτερα

Τυπικὰ

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

Πανδέκτη, 1851 σ.11#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.β′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

ἦχος β′

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σύντομον (κλασικό)	π. Ἀγαθονίκου Λαζόγλου (ἀργόν)

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θωμᾶ ἀποστόλου

ἦχος γ΄

Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

ἦχος β΄		ἦχος πλ.β΄
Γεωργίου Πρωγάκη Ι	Γαβριήλ Κουντιάδου	Παναγιώτου Νεοχωρίτου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἦχος πλ.β΄
Πρόσχωμεν
∴ Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. 27:9
∴ Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. 27:1
Σοφία
Πρὸς Κορινθίους β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:6-15
Πρόσχωμεν.
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς
φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Ἔχομεν δὲ τὸν
θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ
ἐξ ἡμῶν· 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ
ἐξαπορούμενοι· 9 διωκόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ
ἀπολλύμενοι· 10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα
καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. 11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον
παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12
Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα
τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ
καὶ λαλοῦμεν· 14 εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ
παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15 Τὰ γὰρ πάντα δι᾽ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων
τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ π χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85*

∴ Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. 90:1

∴ Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν. 90:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:11-16
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς. 12Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. 13Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε· 14Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν), καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. 15Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. 16Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.β΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

422	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	398	Βασιλείου Νικολαΐδη
514	Πέτρου Ἐφεσίου	283	Θρασυβούλου Στανίτσα
396	Θεοδώρου Φωκαέως	369	Γεωργίου Καρακάση
376	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	240	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
350	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	195	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
627	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
383	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	224	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
300	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	346	Κωνσταντίνου Λάμπρου
468	Γαβριήλ Κουντιάδου		

Λειτουργικά

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα Ι
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	τὰ κατὰ παράδοσιν	Θρασυβούλου Στανίτσα ΙΙ
Γεωργίου Καρακάση	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.β΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

611	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ	423	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
330	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	402	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
325	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	241	Γεωργίου Καρακάση Ι
472	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	232	Γεωργίου Καρακάση ΙΙ
377	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	174	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
363	Πέτρου Βυζαντίου	260	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
490	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	297	Ἀθανασίου Καραμάνη
466	Θεοδώρου Φωκαέως	324	Κωνσταντίνου Λάμπρου
372	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄	ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.
Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.196*

α α α α α α α α εισ ε σε ος ο ο ο ο ο ο

ο προ ε ε ε ε ε ε ε με ναι ια γε χρα χε χε ε ε ε ε ε ε ε

ου ου ου εν τω χε χρα γε λ ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ⸓ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.153*

εισ α α α χου ου σο ον μου εισ α χου σο ονμου Κυ

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε χε ε ε χρα ξα

α προ ο ος σε εισ α α α χου ου σον μου προ σχες τη

φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω ω ως μου

εν τω χε χρα γε ε ε ναι αι αι με ε προ ο

ος σε ε εισ α χου σο ονμου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω ω η η προ ο οσ ε ευ χη η μου

ως θυ μι α α μα α εν ω ω πι ο ο ο ον σου

ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι

ι ι α α α ε σπε ρι ι νη η η εισ α χου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.263#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ⸓ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.94*

ε χε χρα ξα προς σε ε ει ει εισ α α α α

χου σο ο ο ον μου Δ προ σχες τη φω νη η η η η

τη η η ης δε η η σε ω ω ω ω ως μου εν τω

χε χρα γε ε ναι αι με προ ο ος σε Δ εισ α χου

σο ο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η η προ ο οσ ευ χη η

η η μου Δ ως θυ μι ι α α α μα α α α εν ω

ω πι ο ο ο ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ω ων

χει ρω ω ω ων μου Δ θυ σι ι α α α ε ε σπε ε

ε ρι ι νη Δ εισ α χου σο ο ο ον μου Κυ υ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.100*

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.61*

ΜΕΛ
σο ο ο ον μου εισ α χου σο ο ον μου Κυ υ ρι
ΠΑ
ι ι ε Κυ ρι ε ε χε ε χρα α ξα προ ος σε
ΔΙ ΠΑ
ε εισ α α α α χου ου ου σο ο ο ον μου προ
σχες τη φω νη η η η η τη ης δε η η σε ω ω
ω ως μου εν τω χε χρα γε ε ναι αι αι με
ΝΗ ΠΑ
προς σε ε ε εισ α χου σο ο ο ον μου Κυ υ
ΜΕΛ
υ ρι ι ι ι ε
ΠΑ ΔΙ
Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η η προ ο
ΠΑ
ο οσ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι α α α
ΜΕΛ ΚΕ
μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον σου ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ7*

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̄ π̄ ⸏ Πα χ̄

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.154*

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ

η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι αις

C

υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ των

Π

αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο

τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α δην

ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου

φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
νο μι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι

κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυτου α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με
Δ
π
Α πω λε τω φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
π
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
π
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα
Δ
π
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Δ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.264*

Θ
ου Κυ ρι ε φυ λα χην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ
η εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι αις

Σ
υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π
αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

Φ

υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π

ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν

πα ρε ελ θω

Φ

ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Є

κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

ν τω ε χλει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε ε γνως τας τρι βους μου

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ ψαν

πα γι δα μοι

α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ8*

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος η ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο
μι ι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.157*

του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο ο μα τι ι ι

ι σου

N ι κην ε ε χων Χρι ι στε την κα τα α α του

ου Α α δου ε εν τω ω Σταυ ρω ω ω α νη η η ηλ θες

ι να τους εν σκο τει θα να του ου ου κα α α θη

η με ε νους συν α να στη η σης σε α αυ τω ο εν

νε χροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων

ζω ην εξ οι κει ου φω ω τος παν το δυ υ να με

ε Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι
C η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον πα α τη η σας κα
α θω ως ει πε εν α νε ε ε ε στη και την α α
γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω
ω ρη η σα α α α το ι να παν τες κραυ γα ζο ον τες τον
υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της
ζω ης το α προ σι το ον φως παν το δυ υ να
με Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον τη ης φω νη η η ης μου

C
ε ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν πα α α ση
τη χτι ι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ
υ γω ω ω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ το ο ος
κα τοι οι κεις εν τω Α δη ε πα α τη η η
η σας θα α να α α α τον εις τα βα θη τα της
θα α λασ σης ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο
τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσ πι πτον τε ε ες
ι κε ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα ας εκ
των νε ε κρων ε λε ε η σο ον η η η μας
Στιχηρά Ἀνατολικά
Γ
ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νην της δε η η σε ω ω ω ως μου
ν τω Σταυ ρω ω σου ου Χρι ι στε κα αυ χω ω με
ε ε ε θα και την Α α α να α α στα σι ι ιν
σου υ μνου μεν και δο ο ξα α ζο ο ο ο μεν συ
γαρ ει ει Θε ε ος η η μω ων ε κτος σου αλ λο ον
ουκ οι οι οι δα α α α μεν
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι
Δι α πα α αν τος ευ λο γουν τε ες το ον Κυ

υ ρι ι ον υ μνου ου μεν την Α να α στα σι

ιν α α αυ του Σταυ ρον γαρ υ υ υ πο ο μει

ει ει νας θα να τω θα α α α να τον ω ω

ω ω λε ε ε ε σε

νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι ι

τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δο ξα τη δυ να α α μει σου ου Κυ υ ρι ι ι ι

ε ο τι ι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.268#

τω Σταυ ρω ω α νη η η ηλ θες ι να τους εν σχο

τει θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε

νους Δ σ συν α να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε

χροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω

ην εξ οι κει ου φω ω τος παν το δυ υ υ να α

α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η

η η μας

Θ με υ πο με νου σι δι ι και οι

ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

C η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α τη

σας χα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη

χαι την α γα αλ λι α α α σιν τω ω χο

σμω ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες χρα

αυ γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω

ω ω μεν η πη γη της ζω ης το α προ σι το

ον φως παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω

τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Θε χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η η ης

μου

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον
τα εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως
μου
Θ ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε χαυ χω ω με ε ε ε
θα και την α α α να α α στα σι ι ιν σου υ
μνου μεν και δο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει
Θε ε ος η η μων ε χτος σου αλ λο ον ουκ οι οι οι
οι δα α α α μεν
Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

παρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν
Δι α παν τος ευ λο γουν τε ες τον Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την
Α να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ ρο ον
γα αρ υ πο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω
ω ω λε ε ε ε σεν
Θν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη
μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.96*

μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα
τι ι ι ι σου
N ι χην ε χων Χρι ι στε την κα τα του α α α
α α δου εν τω Σταυ ρω ω ω α νη η η η ηλ θες ι
να τους εν σκο ο τει θα να α του κα α α θη
με ε ε ε νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω
ο εν νε χροι οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη
γα ζων ζω ην εξ οι κει ει ου ου ου φω ω τος
παν το δυ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ ε
λε ε η η η σον η η η μας

Θ
με υ πο με νου σι δι ι χαι οι
ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι
C
η με ρον ο Χρι στος θα α να το ο ον πα τη
η η σας χα θως ει ει πε ε εν α νε ε ε ε ε
στη χαι την α α γα αλ λι ι α α α σιν
τω ω χο σμω ω ω ω ε δω ρη η η η σα α α το
ι να παν τες χραυ γα α ζο ον τες τον υ υ μνον
ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της ζω ης
το α προ ο σι ι ι το ον φως παν το δυ υ
να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η η

η σον η η η μας

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε χ Δ ειο α χου σον της φω νη η η ης

μου

C * ε ε Κυ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α

ση η η τη χτι ι ι σει Δ α μαρ τω λοι οι οι που

φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα

τοι οι κεις Δ εν τω α α α α α δη ν ε πα α τη

η η σας θα α α α α να α α α τον εις τα

βα α α α θη τα της θα α λασ σης Δ ε κει η χει

Στιχηρά Ἀνατολικά

τη ην A α α να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν και

αι αι δο ξα α α α α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει

Θε ο ος η η μων ε κτος σου α αλ λο ον ουκ οι οι

οι δα α α α μεν

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Δ ι α παν τος ευ λο γουν τες τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον υ μνου ου μεν την A να α

στα α α σιν α α αυ του Σταυ ρο ον γαρ υ

υ υ πο μει ει ει νας θα να τω θα α να α τον ω ω ω

λε ε ε ε σεν

Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ε

ο τι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος ε ε ε ε χο

ον τα του ου θα να α α α του α α νε ε

και αι νι ι σας η μα ας δι ι α α α του ου ου

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ ⸏ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.235*

ι να τους εν σκο τει θα να του ου ου κα α α θη η

με ε ε νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω ο εν

νε κροι οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος π ο πη γα ζων

ζω ην εξ οι κει ου φω ω τος Δ πανν το δυ υ υ

να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Θ με υ πο με νου σι δι ι και οι Χ Δ

ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι π

C η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη η η σας Δ κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε

στη χαι την α α γα αλ λι ι α α α σιν

τω ω χο σμω ω ω ω ε δω ρη η η η σα α α το

ι να παν τες χρα αυ γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου ου

τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της ζω ης το

α προ σι το ον φως παν το δυ υ να α α με

ε Σω ω ω τηρ ε ε λε ε ε η σο ον η η η

μας

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α χου σον της φω νη η η η ης

μου

C

ε ε Κυ υ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν

πα α σι ι ι τη χτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι οι

που φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα

τοι οι χεις εν τω α α α δη ε πα τη η η σας

θα α α να α α α τον εις τα βα α α θη τα της

θα α λα ασ σης ε χει η χει ει ειρ σου Δε ε σπο ο

ο τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσ πι πτον τε ε

ες ι κε ε τε ε ε ευ ο ο ο μεν ο α να

στα α ας εκ τω ων νε ε ε χρων ε λε ε η

σο ον η η η μας

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως

μου

Θ ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε χαυ χω ω ω

ω με ε ε θα χαι την α α α να α α στα σι ιν σου

υ μνου μεν χαι δο ξα α α α ζο ο ο μεν συ γαρ ει

Θε ε ος η η μων ε χτος σου αλ λο ον ουκ οι οι οι δα α

α α μεν

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

παρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Δι α παν τος ευ λο γου ουν τες τον Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την α

να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ ρο ον γα αρ

υ πο ο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω ω

ω λε ε ε ε σεν

Θν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.98/101*

ι ω Πνε ευ μα α α τι

ς υ πη ρε ε τη η ης του ου Λο ο ο

γου χαι της αρ ρη η η του σαρ χω σε ε ω ω ως

α α αυ του βυ θον σο φι ι ι ας εξ η η η ην

τλη η η η σας Θω μα α α Α πο ο στο ο ο

λε τω γαρ κα λα μω ω του ου ου Στα α αυ

ρου αν ι χνε ε ευ ων εκ του βυ θου ου της α α πα

α α της ψυ χα ας ε ζω ω γρη η η σας ο ο

θεν τη σα γη η η νη τω ων σω ων δο ο γμα α α των

πα σαν ε φω ω τι ι σα ας την οι οι κου με ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.10.38*

ΠΚΠ

ς υ πη ρε ε τη η ης του ου Λο ο ο

γου και της αρ ρη η η του σαρ κω σε ε ω ω ως α

αυ του βυ θον σο φι ι ι ι ι ι ας εξ η η

η ην τλη η η η σας Θω μα α α πο ο στο

ο ο λε και τω κα λα μω ω του ου ου Στα αυ

ρου α νι χνε ε ευ ων εκ του βυ θου ου της α πα

α α τη ης ψυ χα ας ε ζω ω γρη η η σας

ο ο θεν τη σα γη νη των σω ω ων δο ο γμα α α

των πα α α α σαν ε φω ω τι ι σα ας την οι

κου με ε ε ε νην και τω φω τι της γνω σε ε ως

τας των Ιν δων ε ζο φω με ε ε νας ψυ υ χας κα

τε λα α α α αμ πρυ υ υ υ νας δι ο ο ο

της δο ξης τη λαυ γως Χρι στου κα α τα τρυ υ φων αυ

τον ι κε ε ε τε ε ε ευ ε ε λε η θη ναι

τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

πε

Τ ις μη μα κα ρι ι σει ει σε πα αν α α γι ι ι

ι α α Παρ θε ε ε ε νε τις μη α αν υ μνη

η η η σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε ευ

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε

ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χας η μω ω ω ω

ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον

α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α

χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ χω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε

Σύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ ⸏ Πα χ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

ω ω ω ι ας των ω ω ω ι ι ι ους ι ι ι

ου ου σου εχ ε ος το αυ ο ης η η η η η η η

α θεν ηλ η ο προ ης η γνη α α α ης τη ου ου

ω ω ω ω χω αρ α σα ως ω ω ω στω α α α φρα

ε Θε ει ει σει υ υ υ φυ θεις ω ω χω αρ α σα

Θε υ υ ιυ υ υ υ υ υ ος υ υ υ υ υ ο ο ο ε

χαι π χων αρ α α α α πα υ ος ο

ος ος ε ε ε νο ο με ο ο νο σει γε υ υ φυ

ι ος ο πο θρω ανθρω α α α ω ω ω αν θρω α α α

ο ο ο ο ου ουχ εις δυ

ι ι ι ι δι ι ι η η μας q ι ι ι ι

α α α δα προσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο

με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε
ων α συγ χυ τω ως γνω ω ω ω ρι ι ι ζο ο
ο ο ο με ε ε ε ε με ε ε ε νος αυ
το ον ι ι κε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σε μνη πα
αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε ε λε η
θη η η η η η ναι αι αι τα α α α α ας ψυ
κα α α α ας η η η η η η η η
μω ω ω ω ω ω ων

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

α φρα α α στω ω ως σαρ χω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουχ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε ε

νος αυ τον ι ι χε ε τε ε ευ ε σε μνη

Πα αμ μα κα α α ρι ι ι στε ε λε η

θη ναι τα α α ας ψυ χα α ας η η η μω ω ω

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ π ς Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ χω ω θει εις
φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι
η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω
ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι
ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο
ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι χε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η ναι αι τα α ας ψυ χα α ας η η
η η μω ω ω ω ων

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ χω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

ΠΑ

ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ

α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε

ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ΠΑ

ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι

ΜΕΛ ΚΕ

ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

ΔΙ

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε

ΠΑ

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

α α αι αι αι αι χαι ον ο ο ο ο υι υι υι Υι

μα ευ ε ε ε Πνε ον ο ο ο α γι ι ι

ο ο ι ι ι ξι α α α ον ο ε Θε α α

α ον σε ε ε ε ε ε εν πα ο ο ο

οι οι αι αι αι ρο ι ι ι ι χαι σι ι ι ι α α α

ω φω αι αι αι σθαι ει ει μνει υ υ υ υ οις οι οι

ω αι αις αι αι σι ι ι αι αι αι αι αι αι αι ναι ω ω

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι ιρ

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.163*

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ
ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το
Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν
θλα σας ως Θε ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω πων πε
πτω κος α νε στη σας δι α του το και η μεις συμ
φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
ρι ε δο ξα α σοι οι
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η
τις ου σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νο ρθω σαι

θε λων Σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον

μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του σαι θρη

νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ των α παν των πως κα α

τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε λων πως ε

κλα πης πως με ε τε τε θης ποι ος δε το πος το σον ζω η

φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα Δε ε ε σπο τα

ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σον αφ η

μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις

αγ γε λος προς αυ τα ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ

σα με ναι τοις α πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο

Κυ ρι ος τω χο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το με

γα ε λε ος

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο τη τα η με ρων

Σ ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να

τον τη τα φη σου ου σκυ λευ σας τρι η με ρος α νε στης

ως Θε ος με ε τα δο ξης τω κο ο ο σμω δω ρου με νος

α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ος

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Βϋ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

θρω πων πε πτω χος α νε στη σας δι α του το και
η μεις συμ φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε
χρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
Ρ ευ σε ως η μας τους πα λαι Χρι στος ε παν ορ θω ω
σαι θε λων σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται
ον μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη
του ου ου σαι θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ
των α παν των πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι

κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με τε τε θης
ποι ος σε το πος το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω
μα αλ λα Δε ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ
φα νη θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον τω ων δα
κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ γε λος προς αυ τα α
ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ σα με ναι τοις α
πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος
τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε
ος
Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⋯ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.103*

ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α σε ε δο ξα ζειν
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε
πει αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο
Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω σα το
Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του α δου ου συν
θλα σας ως Θε ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω πων
πε πτω κος α νε στη σας δι α του το και η μεις συμ
φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
ρι ε δο ξα α σο ο
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νορ θω ω σαι

θε λων Σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται

ον μυ ρο φο ο ο ροι γυ ναι κες με τα δα κρυ

ων ζη του σαι θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ τω ων

α παν των πως κα τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη

σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με ε τε τε θης ποι ος δε

το πος το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα

Δε ε ε σπο τα ως υ πε ε σχου η μιν εμ φα νη

θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ

ων θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γε λος προς αυ τας α πε βο

η σε τον θρη η νον παυ σα με ναι τοις α πο στο λοις

ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω χο σμω

δω ρου ου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε ε

ο ος

T ω οι χω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα χρο τη τα η με ρων

C ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να

τον τη τα φη η σου σκυ λευ σας τρι η με ρος α νε

στης ως Θε ος με ε τα δο ξης τω χο σμω δω ρου με νος

Δοξαστικὸν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.99/102*

ευ φραι αι αι αι νο ο ο ον ται τη γαρ θει α σα

γη νη του Πνε ευ μα α τος λα ους αν ει ει ειλ κυ

υ υ υ υ σας εκ βυ θου της α α α πο γνω ω σε ε

ε ε ως ο θεν εκ Σι ων ως πο τα μος της χα α

ρι ι το ο ος ε εξ η η ηλ θες τα σα α α ε εκ

βλυ υ υ ζων εν θε α δο γμα α τα ει εις τη ην συ υ

υμ πα α σαν κτι ι ι ι σιν δι ο του Χρι στου

τα πα θη ε ε εκ μι μου ου ου ου με ε ε ε νος

την πλευ ρα αν ε ε ε λοογ χε ε ευ θης και εν

τω γνο ο ο φω εισ δυ υ υ υ σα ας της α α φθαρ σι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.10.39*

στι χως Θω μα α πο ο ο στο ο ο ο λε εν

ω των πι στων αι αι αι ψυ υ χαι ε ευ φραι αι αι

αι αι νο ο ο ον ται τη γαρ θει ει α σα γη

νη του Πνε ευ μα α τος λα ους α νειλ χυ υ σας εχ

βυ θου της α πο γνω ω ω σε ε ε ε ως ο ο

θεν εχ Σι ι ων ως πο τα μος της χα α ρι ι το ο ος

ε εξ η η ηλ θες τα σα εχ βλυ υ ζω ων ε

ε εν θε α δο ο γμα α α α τα εις την συ υ υ υμ

πα α σαν χτι ι ι ι σιν δι ο του Χρι στου τα πα

α θη εχ μι μου ου ου με ε ε ε νος την πλευ ρα

αν ε λογ χε ε ε ε ευ θη ης και εν τω γνο φω εισ

δυ υ υ σα ας τη η ης α α α φθαρ σι ι ι

ας αυ τον ι κε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε η θη η η ναι τα α ας

ψυ χα α ας η η η η μων

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ... Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

Κ χ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην Δ

Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Ο ποι η της και λυ τρω τη ης μου ου Παν α α

γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ της

σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε

εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω ω

η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω ω σε δι ο σοι πα αν α α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου ου μη η τρι ι ι τε

και Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α

α σι ι ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ/π ⸗ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ο
ποι η της και Λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος
ο Κυ ρι ος εκ της σης νη δυ ος προ ελ θων ε με εν
δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα α αμ η
λευ θε ρω σε δι ο σοι Παν α γνε ως του Θε ου ου μη τρι
τε και παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι γη τως
το χαι ρε του ου αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα σι
α και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χω ων η
μω ω ων

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ27*

Ἀπολυτίκιον

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

Ἀπολυτίκιον Θωμᾶ ἀποστόλου			Εἰσοδικὸν
Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Μετὰ τὴν Εἴσοδον	

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.107*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.400*

τὸ τέλος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ28*

Ἦχος λ π ⸏ Δι

τὸ τέλος

Ἀπολυτίκιον Θωμᾶ ἀποστόλου

Ἑσπέρας Ὄρθρος Μετὰ τὴν Εἴσοδον

Εἰσοδικὸν

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ π ⸏ Βου

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.435*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

γ γε λι χαι δυ να α α μεις ε πι ι τω
ω μνη η η μα α α α σου χαι οι οι οι φυ υ
λα ασ σο ον τε ες α πε ε νε ε χρω ω θη η η σαν
χαι ι ι ι ι στα το Μα ρι α εν τω τα
α α φω ζη του ου ου ου ου σα το α χραν το
ον σου ου Σω ω ω μα α ε σκυ υ λε ε ευ σας το ον
α α α α α α δην μη πει ρα σθει ει ει ει εις
υπ α αυ του ου δω ω ρου ου με ε νος τη η η ην ζω ω
ω ω ην ο α να στα ας εχ των νε χρω ω ων
Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ξα α σοι οι

τὸ τέλος

Θωμᾶ ἀποστόλου

Ἦχος ᾱ Γα

πρωτ.Κ.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.40/2062#

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.73*

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.115#

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος ἡ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.49*

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Γαβριήλ Κουντιάδου

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.218*

Ἦχος ἡ Γα

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις
Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α323*

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις — Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἦχος λ̀ π̀ ⸏ Βοὺ ⸏

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος λ π ∽ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.107*

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ π ∽ Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.429*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ πλ. Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.166*

με γα ε λε ε ο ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
Μα γδα λη νη και ε κλαι ε ε βο ω σα και κη που ρον
σε νο μι ι ζου σα ε λε γε που ε ε ε κρυ ψας την
αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι θρο νου χε
ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες α πο του
φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ ρι ον μου
δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν νε κροις και

τους νε χρους α να στη σας δο ξα α σοι οι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.166*

Ἦχος λ/π ⸎ Δι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου μη τε ρα

ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω

Σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων

τοις αγ γε ε ε λοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ

ρε θη η α πολ λυ με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο

νο μη σας δο ξα α σοι

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.167*

Η ζω η εν τω τα α φω α νε χει το και σφρα γις

εν τω λι ι θω ε πε χει το ως βα σι λε ε ε α

υ πνουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους

ε χθρους αυ του α ο ρα σι α α πα τα ξας α νε ε

στη ο Κυ ρι ι ο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε

ον α θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ωσ ει νε
χρος ε εν τω τα φω ο λυ σας Α δου ου τας πυ λας α νε
ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
του χο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας του ους εν σκο τει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοχίον
Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι ον σου
τον ε κου σι ως προσ πα γεν τα εν Σταυ ρω και α να
στα αν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω θηναι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.278#

τι
Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
Μαγ δα λη νη και ε χλαι ε βο ω σα και κη
που ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε
χρυ ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον
ε πι θρο νου Χε ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ
σον τες α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η
τον Κυ ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο
εν νε κροις και τους νε κρου ους α να στη σας δο ξα σοι
οι

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ⸏ Δι

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.277#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα ηλ

θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω Σταυ

ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων τοις Αγ

γελ οις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α πο λο

με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας δο ξα

α σοι

Μετὰ τὴν β᾽ Στιχολογίαν

Ἦχος λ π ⸏ Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.279#

Η
ζω η εν τω τα φω α νε χει το και σφρα γις εν τω
λι ι θω ε πε χει το ως βα σι λε α υ πνου
ου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και
τους ε χθρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε
ε στη ο Κυ ρι ι ο ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος

εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ
λας α νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο
ο ο της του χο σμου εις σωτη ρι αν Χρι στε ο
Θε ος η μων φω τι σας τους εν σχο τει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοχίον
Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι
ον σου τον ε κου σι ως προσ πα γεν τα εν Σταυ ρω
και α να σταν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μω ων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ43/913*

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ28*

Καθίσματα μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ⸓ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ45/915*

και σφρα γις εν τω λι θω ε πε κει το ως βα σι λε
ε ε α υ πνουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι
στον και τους ε χθρους αυ του α ο ρα σι α α πα τα
ξας α νε ε στη ο Κυ ρι ι ο ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ωσ ει
νε κρος εν τω τα α φω ο λυ σας α δου ου τας πυ

Εὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χ q

Τ ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος ν' ἡ χα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν' ἡ ε εν νε ε

χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα χ q του θα να

του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν χα

θε λο ο ο ον τα χ q χαι αι συν ε ε α αυ τω ν' ἡ

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα χ q χαι εξ

α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου

Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις

δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να

α α α τε ο ο α στρα α α πτων ν εν τω

τα φω α αγ γε ε λος ν προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον και η η σθη η η τε ο

Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ν' ῃ προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει

ει ει πε θρη η νου ο ο χαι αι ρος πε ε παυ
ται μη χλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα
σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α
α τε
υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι
αι χες με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η
μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το

α α αγ γε ε λο ος δε ⲛ̀ προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε ϫⲙ̀ ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος ϫⲙ̀

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι ϫⲙ̀

Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ⲛ̀ χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ϫⲙ̀ τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α ν΄ ϋ συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν΄ ϋ κρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος κ ϙ α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε κ ϙ

Κ αι νυ υ υν και α α ει ν΄ ϋ και εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην κ ϙ

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κου ου ου σα ν΄ ϋ

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

Παρ θε ε ε ε νε κ ϙ χα αρ μο νη η ην δε τη η

Ε ε ε ευ α ν΄ ϋ α αν τι ι λυ υ υ πης πα ρε ε

ε ε σχες κ ϙ ρευ σαν τα α ζω ω ης ν΄ ϋ ι ι θυ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ π ἀ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

σου
Τω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η η μος κα
τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε
κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του
δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο
ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α
δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν
τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Θυ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη χλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου
Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι χες με
τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου
ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε
λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε
γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων
τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ
α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα
α τι ι ι

Π ρο οσ χυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα χαι αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε χαι αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος και α α

αν θρω πος

λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι

α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος (β′)

λ λη η λου ι ι α α α α Α α αλ λη η η

λου ου ι ι ι α Α α αλ λη η λου ου ι

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π q̈ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χ q ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ q

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γου σαι χq αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε χq την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

πα τε χq

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χq

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σωτερ χq εν η χου

ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χq ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος
α γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Συναπτή | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ̈ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

Ѳυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϊ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ ϥ

Τ ων αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε χροι οις λο γι σθεν τα χ ϥ του θα να του

δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ ϥ και εξ Α δου πα αν τας ε

λευ θε ρω σα αν τα χ ϥ

Ѳυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϊ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ ϥ

Τ ι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι χιρ να τε χ/q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ/q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε χ/q ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος χ/q

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/ῃ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/q

λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ν'/ῃ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ/q αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ν'/ῃ θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη κλαι ε τε χ/q την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το
αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε
νου τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Προ σκυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι

ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν'

συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το α α α γι ος α

γι ος χ q α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

Κ αι νυ υν και α ει ν' και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην χ q

Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νη ην δε τη

Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν' ρευ σαν

τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε χ q ο εκ σου σαρ κω

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα χ̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

ρω ων σε εν νε χροι οις λο γι σθε εν τα του θα
να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και
συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ
α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι
ιν ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ο α στρα α πτω ων
εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο
φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω ματα α σου
ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α σταση δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω ματα α σου

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με

τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ

α νε ε στη του μνη ημα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι

ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την

α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι

ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α

γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ

μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε

ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο

εχ σου ου σαρ κω θεις Θε ος χαι α αν θρω πος

λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ π ϊ ϙ Πα χ

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

ΠΑ
λο ον τα και συν ε αυ τω ω ω τον A δαμ ε
ΔΙ ΠΑ
γει ει ραν τα α α α και εξ A δου πα αν τας ε
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ΚΕ
ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α α
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η
ΔΙ
σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ΠΑ

ημα τος

ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

ΠΑ

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ

λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

ΔΙ ΠΑ

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο

ΚΕ↓

και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

α να στα σιν δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
ΔΙ ΠΑ
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το Α α γι ος Α

γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ

ΔΙ ΠΑ

μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα

ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς

ΔΙ ΠΑ

ταυ την δε ε ε ε ο εχ σου σαρ χω θεις Θε ος

ΔΙ ΠΑ

χαι α ανθρω πος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὑπακοή

Ἦχος λ/π ⸓ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.169#

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.169*

τι χαι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι χη η αι τι α ει τι
νι του των χατ α ξι ι αν πνευ σει τα χει εξ αι ρει

των της γης πτε ροι αυ ξει ταατ τει α νω

ἀντίφωνον β′

θ ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων
αν τι σχειν η δυ νατο ε χθρου ου πα λαι σμα οι νι χων
τες γαρ εν θε εν υ ψουν ται

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη ως
στρου θι ι ον Λο γε οι οι οι μοι πως μελ λω των ε χθρων ρυ

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μω ων υ παρ χων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

λ γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σι ις τοις πα σιν ευ δο

κι α συν ε σις ει ρη νη και η ε ευ λο γι α ι σουρ

γο ον γαρ τω Πα τρι ε στι ι και Λο γω

ἀντίφωνον γ′

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε χθροις φο βε

ροι και πα σι θαυ μα στι κοι α νω γα αρ ο ρω σιν

Θ ν α νο μι αις χει ει ρας αυ των ο των δι

Προκείμενον

Ἦχος λ/π ⋯ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.171*

(6′)

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. 79:2

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α′

Ἦχος λ̇ πα̇ Βου̇

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.281#

Πνευ μα τι

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

λ γι ω Πνευ μα τι παν σω στι χη αι τι α ει

τι νι του των κατ α ξι αν πνευ σει τα χει εξ αι

αι ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω

ἀντίφωνον β′

Θ ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων

αν τι σχειν η δυ υ να το ε χθρου πα λαι σμα οι νι

χων τες γαρ εν θεν υ ψουν ται

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των ε χθρων

ρυ σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρ

χων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

λ γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ευ δο

κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι

σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω

ἀντίφωνον γ′

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε χθροις φο βε

ροι και πα σι θαυ μα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι

και ων χλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερ

ουκ εκ τει νει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Λ γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο

Προκείμενον

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. 79:2

Ν′ Ψαλμός

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των
οι κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο μη μα μου
Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι
ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον
με
Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν
τος
C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Θὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω

σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι

χορὸς α΄

Є ις πο ο ολ λα α α α α α α α α

α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε

σπο ο ο τα α α

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο

μαι

ϧ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

να
λ πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν χτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι χω στη ρι ξον
με

Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο

τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ

υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Δ

γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου

σα λημ

Τ

ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη 1

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

μα τι ι ι Ταις των Α πο στο ο ο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο ο

ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των

ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α των

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο κου

πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο

ο ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α

των

ο ο ο ος
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε
ι ω νι ι εν ε ε δω κεν η η μιν την αι
α α φου κα α θω ω ως προ ο ει ει ει ει πε ε ε
Α να στας ο Ι η η σους α α πο του ου τα α α α α
μου
μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α α α
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ
λε η σον με ο Θε ος κα τα το

Ἦχος δι χ

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π Βου

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.283#

βο α α σω ω με εν
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Є κ τε τα με ναις πα λα μαις ε πι Σταυ ρου πα
τρι κης ε πλη ρω σας ευ δο κι ας α γα θε Ι η σου
τα συμ παν τα δι ο ε πι νι κι ον ω δην σοι παν
τες α σω ω με εν
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Φ ο βω σοι ως θε ρα παι νις η τε λευ τη προσ τα χθει
σα προσ ει σι τω Δε σπο τη τη ζω ης δι αυ της βρα βευ
ον τι η μιν α τε λευ τη τον ζω ην και την Α να

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ'

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ ⸓ Βου

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.285#

και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο

γι α ας σου

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Θ ε ον σταυ ρου με νον σαρ κι καθ ο ρω σα η

κτι σις δι ε λυ ε το φο ο βω αλ λα τη συν ε κτι

κη πα λα μη του δι η μας σταυ ρω θε ε εν τος κρα

ται ως συν ει χε ε το ο

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Θ α να τω θα να τος λυ θεις κει ται δει λαι ος α πνους

της ζω ης γαρ μη φε ε ρων την εν θε ον προ σβο λην

Κοντάκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π Βου

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.888#

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

ᾠδὴ γ΄

ᾠδὴ δ΄

ᾠδὴ ε΄

Θε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου δι σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε λ σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα λ

ᾠδὴ ς′

Τη ν θει αν ταυ τη ν και παν τι μον τε λουν τες ε ορ τη ν

οι θε ο φρο νες τη ς Θε ο μη τορ ος π q δευ τε τας χει ρας χρο

τη σω μεν τον εξ αυ τη ς τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες λ

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον χτι σα αν τα λ αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον λ υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει λ

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον λ

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε

μεν τυ που με νος νυν δε εν ερ γου με ε νος π q την οι

κου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⲗⲙ Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

ᾠδὴ γ΄

χρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον π/q και

εν τη θει α δο ξη σου Δ χορὸς α΄ στε φα νων δο ο ξης α

ξι ω σον 6 λ

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην 6 λ της εκ

της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου π/q ο

ο προ φη της Αβ βα κουμ 6 λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο

ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε 6 λ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

σου Δ συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε 6 λ ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον Δ και τε το

χας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω
τη ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς′

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ
την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον
δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες
πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην
αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

Ἦχος 𝍇 Βϋ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

Α νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη

η σε ε ται Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε ρε

ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι

ι και ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α

ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι

α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ

χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω

ω ω σον και εν τη θει α α δο ο ξη η σου χορὸς α΄

*

στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο

ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551 στε φα α α νω ων… ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν

βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι

στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα

ξα ο ο ο δο ε ζε α γα χραυ ε ε ων ο νο

ε ε ρι ι Κυ σου ει ει μει α α α να δυ τη

ᾠδὴ ε′

ε ε πι ε α τα πα αν υμ συ τα ξ η ε τη

α α γα υ υ συ η ξη ο δο α α θει τη

ε ε ε νε ε θε Παρ με α γα ο ρο ει πει α αρ α

α α πα ι ι τον η η η η τρα ε σχες εν μη

ο ο ε ε τε αι χαι ον ε ε ε Θε ων τω αν α

α α πα ον ο ο ο ον υι υν χρο ο νο ον Υι α α ο κας

η η η ει ει ρη η σε ε ε ε την σι ι τοι οις υ μνου σι ι

α α ε ευ ο ον βρα βε νη ην

ον χαι τε ε το ο χας ...

Τ ην θει αν τα αυ τη ην χαι πα αν τι ι μον τε λου ουν
τε ες ε ε ο ορ τη ηην οι οι θε ε ο ο ο
φρο ο νες της Θε ο μη η η το ο ο ο ρος δευ τε τας
χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη
ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες
ᾠδὴ ζ΄
Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι
σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι
σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει
λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ᾠδὴ η′

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος τη ν οι κου με ε νη ην α πα α

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

Μη η τρι ι χαι ο ο φθη σο ο μαι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων χαι α α σω γη η η θο

ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο χε η ζω ω σα χαι αι αι α

φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η

σα α α α αν τα ας πνευ μα τι χο

ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον χαι εν τη η

η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω

ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον ᾠδὴ δ΄

T ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου
ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω
ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο
φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων
ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει
ει σου ου Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι
τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α
πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν
μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο ο χας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος δευ τε τας χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν
τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα
ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α
πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη
η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον
υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα
α τε ρω ων Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ε ευ λο
ο γη το ο ος ει ει
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν
τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη χα
α μι ι ι νω ω λ ο το ο ο ο ο χος της
Θε ε ο το ο χου ου δι ι ε σω ω σα α το ο λ
το ο τε με εν τυ υ που με ε νο ο ος νυ υν δε
ε ε εν ερ γου ου ου με ε ε ε νος π q την οι
χου με νη ην α πα α σαν α γει ρει ει ει ψα α
α αλ λου ου ου ου σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ μνει τε τα α ερ γα α π q χαι αι αι υ υ περ
υ υ ψου ου ου ου τε ε Δ ειν πα αν ταν τους αι ω
ω ω ω ω να α α α α ας λ

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος δ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Βου — Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.502#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του λ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυτων λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βγ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α

τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε

ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος δ΄ Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

α πας γη η γε νη η ης σκιρ τα τω τω Πνε ευ

μα τι ι λα αμ πα α δου χου ου με ε νο ο ος παν η η

γυ υ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω

ων Νο ο ο ο ων φυ υ υ υ σι ις γε ραι αι ρου ου

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ του χορὸς β΄ ο τι α α

γι ο ος ε στι

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.243*

Ταις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω μεν ε ε

πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω μνη η μα τι αν

δρας εν α α στρα πτου ου σαις αι σθη σε σι μυ υ

ρο φο ο ροις χλι νου σαις εις γην ο ο ο ο ο ο

ψιν του ου ρα νου ου δε σπο ο ζον τος ε γερ σιν

δι ι δα χθω ω μεν και προς ζω η η ην εν μνη

μει ω δρα μω μεν συ υν τω Πε ε τρω και το πρα χθε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

Ἦχος Βαρύ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.471/1341#

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον ἀποστόλου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

Ἦχος δεύτερος

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.8#

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.231#

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.532*

Θε ω ω ω ω ω ω τω ε ε ε ε ε ε Θε ω ω
ω ω ω ω ω ω

α α ε τε ει ει ει ει ει ει ειν ι

ι ος ο ο ο ο ο ο ο πα α α α α αν τε ες ι

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ος τω ω

ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ

ε ε ε ε ε ε ε ε πρε ε ε ε ε ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σοι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Πέτρου Βυζαντίνου

Ἦχος λ π ⸏ Πα χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.171*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.298#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.109*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχολογία | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ̅ π̅ ∴ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.111*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ

υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι

ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε

ε ε ω

α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι α α αγ γε

λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του σοι

πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος λ̇ π̇ ⸗ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.81*

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ πλ. Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.106*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2005 σ.Γ79*

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ π ... Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.271*

ΠΑ
ιε ε Πα α α α α σα πνο ο η αι νε σα
α α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει
τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α
ΚΕ
ΔΙ
νων αι νει ει τε αυ το ον ε ε εν τοι οι
ΠΑ
ΝΗ
οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ υμνος τω ω
ΠΑ
ω Θε ε ε ε ω
Αἰνεῖτε Ἀργὸν
ΠΑ
λ ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι οι
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει ει
ΔΙ
τε ε ε α αυ τον πα α α σαι αι αι αι δυ να
ΠΑ
α α μει εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ υ

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ ⸎ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.273*

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2005 σ.Γ80*

α

ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το και

ε κτι σθη σαν

ϵ

στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω

να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε λευ

σε ται

α

ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Π

υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι ι

δος τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο

ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα α τα κτη νη ερ πε τα και

πε τει να πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες

και πα αν τες κρι ται αι γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι με τα

νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του

ου μο νου

Η
εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυτου
Γ
μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι
οις Ισ ραη λ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον
η αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι α ο σι ι ων
Θ
υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε πι τω βα
σι λει αυ των
α
ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω

εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ τω

Ο
τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

Κ
αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ λι
α σο ον ται ε πι των κοι των αυ των

Δ
ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ
ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.172*

σου χαι επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
λε ε η σο ον η η η μας
ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ
να α με ω ως α α αυ του
τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει σον
η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω
ω ω πων χαι εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε
ε εν τες σε των α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ υ νης α α α αυ του

C υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα αν τα ε εκ νε ε ε

χρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ ζω

η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α στα α

α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ ἀποστόλου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.299#

T

ου ποι η σαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον

δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α

α αυ του

O

Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ω ω

σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες

σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν

ε λε ε η σο ον η η η μας

λ

ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α α

με ω ως α α αυ του
Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω
ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε
ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας
ϧ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του
C υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα αν τα ε εχ νε ε ε
χρων και προς αυ το ον ε ε εχ βο ο ω μεν συ ζω
η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α στα α
α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι αι κι
θα α ρα
ρι η με ρος α νε ε ε στης Χρι ι στε ε
εχ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α α
πται συν ε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η

η η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α α να

α στα α σι ιν

ἕτερον

Ἦχος λ πλ. Πα

Θεοδώρου Π.Π.Φωκαέως
Μουσική Μέλισσα Α’
1847 σ.238#

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα

α α α ρα

Τ ρι η με ρος α νε ε ε στης Χρι ι ι στε

εκ τα φου κα θως γε ε γρα α α α πται συν ε γει

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.110*

α να α στα α σις υ υ υ πα αρ χει τω ω λα

ω ω ω ω σου χαι επ αυ τω ω πε ε ε ποι θο

ο ο τες σε τον α ναστανταΘε ο ον η η η μω

ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε ε η η η σον

η η η μας

α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α α

με ω ως α α αυ του

Η τα φη σου ου Δε ε σπο ο τα πα ρα δει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω θε

ε εν τες σε τον α να στα α αν τα Θε

ο ον η η η μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε

ε η η η σον η η η μας

ℓ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

C υν Πα τρι και αι Πνε ευ μα α τι Χρι στον α

νυ μνη η σω ω μεν τον α να στα α αν τα ε εκ

νε ε χρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ω ω ω

μεν σου ζω η υ παρ χεις η μων και αι α να
α α στα α α α σις ε λε ε η η η σον
η η η μας
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι αι κι
θα α ρα
ρι η με ρος α α α νε ε ε στης Χρι ι στε ε
εκ τα φου κα θω ως γε ε ε ε ε γρα α α
πται σου υν ε ε γει ει ει ρας το ον προ πα α
α το ο ο ρα α η η η μων δι ι ι ι ι

Στιχηρὰ ἀποστόλου Θωμᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.100/103*

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.101/104*

χοις πq αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα

γμου χπq πα σα πνο η αι νε σα τω το ον Κυ υ ρι

ι ι ον πq

Τ ω της γνω σε ως θει ει ει ω πυ υ ρι ΔΔ την ψυ

χην κα ατ α αυ γα α σθεις ΔΔ εν πα σι του Δε σπο του μι

μη της γε γο ο νας 6λ ως εν νο μος Μα θη της Θω

μα α Α α πο ο ο στο ο ο ο λε πq τω γαρ κα

λα μω ω του ου Στα αυ ρου ΔΔ εκ του βυ θου τη ης α

γνω ω σι ι ι ας ΔΔ ευ σε βων ψυ χα ας ε ε ζω ω

ω γρη η η η σας πq ο θεν και την των Ιν δων ε ζο

φω με νην δι ι ι α νοι οι αν λ6 τω του Θει ου ου

Πνευ μα α τος αγ κι στρω ε ε σα α γη η η νε ε ε ευ

σας πq Χρι στον τον Θε ον α ει ει ει ει ει δυ υ σω

ω ω πει λ6 και η μας ρυ υ σθη η η ναι της

του εχ θρου ε ζο φω με ε νης ο ο ψε ε ε

ως πι ξι και σω θη ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων λ6

Θ ις χι πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ

των πq και εις τα πε ρα τα της οι κου με νης τα ρη

η η μα α τα α α α αυ των πq

Τ ον της α λι ει ει ας βυ θον κα τα λι ι πων πq

Ἦχος λ π̄ ⸗ Πα

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.99/102*

O ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε ου
ποι η σιν δε χει ρων αυ του αν αγ γε ελ λει το
ο στε ρε ε ω ω ω μα
ΓΜ
Τ α θει α ε πο πτευ ων Χρι στου ου τη η ης σο ο
φι ι ι ας νο η τος α α να α δε δει ει
ξαι χρα τη η η ηρ μυ υ στι ι κως Θω μα α α Α πο
ο στο ο ο λε εν ω των πι στων αι ψυ χαι αι
ευ φραι αι αι αι νο ο ο ον ται τη γαρ θει α σα
γη νη του Πνε ευ μα α τος λα ους αν ει ει ειλ κυ
υ υ υ υ σας εκ βυ θου της α α α πο γνω ω σε ε

α α χα μος της μο τα ων ως Σι εχ θεν ο ως ε ε

α εχ ε α α σα τα θες η η ηλ η εξ ε ος ο το ι ρι

υ υ ζων εν θε α δο γμα α τα ει εις τη ην συ υ βλυ

υ υ σιν δι ο του Χρι στου υμ πα α σαν χτι ι ι ι

νος ε ε ε με ου ου ου ου μι μου εχ ε ε θη πα τα

εν και θης ευ ε ε χε γο λο ε ε ε ραν ε ε α ρα πλευ την

ι σι φθαρ α α της σα υ υ υ δυ εισ φω ο ο γνο τω

ευ τε ε ε ε ε χε ι τον αυ ας ι ι

η λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α ας ψυ χα α α ναι αι τα α η η η θη

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.10.43*

φω με νας ψυ χας εν το λαις του Σω τη ρος ε φω

τι σας πι στευ ειν εις Τρι α δα ο μο ου σι ον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.10.43*

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Τ ω της γνω σε ως θει ω πυ ρι την ψυ χην

κα ταυ γα σθεις εν πα σι του Δε σπο του μι μη τη ης

γε γο νας ως εν νο μος μα θη της Θω μα α πο στο

λε τω γαρ κα λα μω του Σταυ ρου εκ του βυ θου

της α γνω σι ας π q ευ σε βων ψυ χας ε ζω γρη

σας 6 λ ο θεν και την των Ιν δων ε ζο φω με νην δι α νοι

αν 6 ξ τω του θει ου Πνευ μα τος αγ κι στρω ε σα γη

νευ σας 6 λ Χρι στον τον Θε ον α ει δυσ ω πει δ και

η μας ρυ σθη η ναι της του ε χθρου ε ζο φω με νης ο

ψε ως α και σω θη ναι τας ψυ χας η μων 6 λ

Є ις χ πα σαν την γην εξ ηλ θεν ο φθογ γος αυ του 6 λ χ

σ και εις τα πε ρα τα + της οι κου με ε νης τα ρη μα

+ τα αυ του 6 λ

Τ χ ον της α λει ει ας σ βυ θον σ κα σ τα λι πων 6 λ σ τω του

Σταυ ρου κα λα μω πι ι στει προσ ε δρα μες και εν
αυ τω πα αν τας ε ζω γρη σας Θω μα α πο στο
λε δι ο και την α χραν τον πλευ ραν του Λο γου τη
χει ρι ψη λα φη σας των πε παρ με νων η λων τας
ω τει λας τω δα κτυ λω κα τι δει ειν κα τη ξι ω
σαι Χρι στω ω τω Θε ω εκ τε νω ως πρε σβευ ε α
ει του σω θη ναι τας ψυ χας η μων
Ἦχος
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.10.39*
Ο ι ου ρα νοι δι η γουν ται δο ξαν Θε ου
ποι η σιν δε χει ρων αυ του αν αγ γε ελ λει το

ο στε ρε ε ω ω ω μα
ΓΜ
Τ α θει α ε πο πτε ε ε ευ ων Χρι στου της σο
φι ι ας νο η τος α να δε δει ει ξαι κρα α τηρ μυ
στι κως Θω μα α πο ο ο στο ο ο ο λε εν
ω των πι στων αι αι αι ψυ υ χαι ε ευ φραι αι αι
αι αι νο ο ο ον ται τη γαρ θει ει α σα γη
νη του Πνε ευ μα α τος λα ους α νειλ κυ υ σας εκ
βυ θου της α πο γνω ω ω σε ε ε ε ως ο ο
θεν εκ Σι ι ων ως πο τα μος της χα α ρι ι το ο ος
ε εξ η η ηλ θες τα σα εκ βλυ υ ζω ων ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν δ΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.244*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι χαι αι Υι υι υι ω χαι
α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ο ρ θρο ος ην βα α θυς χαι αι γυ ναι κε ες η
η ηλ θον ε πι ι το μνη η η μα σου ου Χρι ι ι
στε αλ λα το σω ω μα ου ου ουχ ευ ρε
ε θη το ο πο θου με νο ο ον α α α αυ
ταις δι ο α πο ρου ου με ε ε ε ε ναις οι
ταις α στρα πτου ου σαις ε σθη η η η σε ε σιν
ε πι στα α α αν τες τι τον ζων τα α με τα των
νε χρω ων ζη τει ει τε ε ε ε ε λε ε ε ε

γον η γερ θη ως προ ο ο ει ει ει πε τι α μνη
μο νει ει τε των ρη μα α α τω ων α α αυ
του οις πει σθει ει σαι τα ο ρα θε ε ε εν τα α
ε κη η η η ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο κει ει
λη ρος τα α ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι
α ου τως η η η σαν ε ε τι νω θει εις οι Μα
α α α θη η η η ται αλλ ο Πε τρο ος ε δρα
α με ε ε ε και ι ι δων ε δο ο ξα α σε ε ε
σου ου προς ε αυ το ο ο ον τα θαυ μα σι α
α

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.249*

τα των νε ε χρων ζη τει ει ει τε ε ε λε γον η

γε ε ε ε ερ θη ως προ ο ο ει ει ει ει πε τι α

μνη μο νει ει τε τω ων ρη η μα α α τω ων α α

αυ του οις πει σθει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε ε εν

τα α ε χη η η ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο

ο ο χει ει λη η η ρος τα ευ αγ

γε ε ε ε ε ε ε λι ι ι ι α ου τως η

σαν ε ε ε ε ε τι νω ω θει εις οι μα α θη

η η η ται αλλ ο Πε τρο ος ε ε δρα α με ε ε

ε χαι ι ι δων ε δο ο ο ο ξα α σε ε ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος Πα

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.198*

σθει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε ε εν τα α α

των ρη μα α α τω ων α α αυ του οις πει ει

ω ως προ ο ει ει ει πε τι α μνη μο νει ει τε

ε ε ε ε λε ε ε ε γον η γε ερ θη ω

νε ε χρω ω ω ων ζη η τει ει ει ει ει τε ε

αν τες τι ι ι τον ζω ω ων τα με τα α α α των

σι ιν ε ε ε ε πι ι ι ι στα α α α α

σαι αις ε σθη η η η η η η η σε ε ε ε ε

ου με ε ε ναις οι ταις α στρα α πτου ου ου ου

νο ο ον α α α αυ ταις δι ο α πο ο ο ρου

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Πα

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.362*

Δ
ο ξα α Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι ω ω χαι
Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α α α ια α α α
τι
Ο
ορ θρο ο ος η η η η η ην βα θυ
υς χαι αι γυ ναι κε ες η η η η ηλ θον
ε πι το μνη η μα α α σου ου Χρι ι ι στε ε
αλ λα το σω ω ω ω μα ου ουουχ ε ευ ρε
ε ε θη το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο
ο ο ο ο το ο πο ο θου ου ου ου ου ου ου ου με
ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο ο ο ον α

πο α ο ο δι αις ται αυ α α α α α α

ου ου ατρα ταις οι αις ναι ε ε ε ε ε ε ρου

α πι ε σιν ε σε η η η σθη αι σαις ου

τα με τα ω ων ω ζω ο ον ι τι τες αν α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τε ε τω ων ρη μα α α τω ων α α αυ του
ου οι οις πει σθει ει ει ει ει ει ει σαι τα
ο ρα θε ε ε εν τα ε ε χη η η η η η
η ρυ υ υ υ ε χη η ρυ υ υτ τον αλλ ε δο
ο ο ο χει ει λη η η ρο ος τα α ε ε ευ αγ
γε ε ε ε ε λι ι ι ι α ου ου τως η
η ιη η η η σαν ε ε ε ε ιε ε ε τι
νω ω ω ω θει ει ει ιει ει ει ει ει ει εις
οι οι οι Μα α α α α α α α θη η η οι Μα α θη
η ται αι ιαι αι αι αλλ ο Πε ε τρο ος ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος ἡ Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.154*

η η η

η ως τω ου πο α ι ι ι ι λι ε ε ε ε γε αγ ευ ε

α α τα ρος η η λη ει χει ο ο δο ε

ο ο ο ο ον λλα υ ε υ ρυ η η η υτ το ο ιο ο ο η η χη ε ε ε ε ε ε χη η η η ιη η η η η η

α α ε ε ε ε ε ε

θει ω ω ω νω τι ε ε ε ε ε σαν η η
μα α οι οι οι οι οι οις ει ει ει ει ει ει ιει ει ει
ται αι ιαι αι αι αι θη η η οι μα θη η α α α α
δρα α ο Πε ε ε ε ε ε ε ε τρο ο ος αλλ ο Πε
ε ε ε ιε ε ε δρα με ε ε ε ε ε τρος ε
ο ο δο ε ε ων ω ω δω ι ι χαι ε ε ε
σου ου ου ου ου ου ε ε ε ε ε σε ξα ο ο ο ο
ο ο ο ο ο το ου α α ε ε ε ος προ
ο προς ε α αυ το ο ιο ο ο ον τα α α α θα α
α αυ μα τα θαυ μα σι ι ι α α

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος ⲅ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.14*

ι πι ε ε ε ε ε ε ε ε ιν ι ι σε η σθη αι

ζω ον το ι ι τι $\overset{\pi}{\underset{q}{}}$ ες ε ε τε αν α α α α στα

ει ει η η τει ζη ων ω ων $\overset{z}{}$ χρω ε ε νε των α α με τα ων ω

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος Δ Πα χ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.27*

N

ε ε Δο ξα α Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι υι ω

ω χαι α γι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α

τι

O

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ορ θρος η η

η η η ην βα α α α α α α α α θυς χαι αι

γυ ναι αι χε ες η η η ηλ θον ε πι το μνη μα

α σου ου ου ου ου Χρι ι στε αλ λα το σω ω

ω ω ω ω ω μα α ου ουουχ ευ ρε ε θη το

πο θου με νο ο ο ον α α α α α α α α α

α αυ ταις δι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε λε ε ε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ει ει ει ει ει ει

ι ε τει η ζη ων ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω χρω ω ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος δ΄ Πα χ

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.227*

ΒΫ
ΝΗ
ΒΫ
ΜΕΛ
ΒΫ
ΠΑ
ΠΑ
ΒΫ
ΠΑ
ΒΫ
ΒΫ
ΜΕΛ

ΔΙ

χρω ω ω ων ζη η τει ει ει ει ει ει τε ε

ΠΑ ΔΙ ΒΘ

ε ε λε ε γον η γε ε ε ερ θη η ως προ

ει ει ει ει ει ει πε τι α μνη μο νει ει ει ει

ΠΑ

ει τε ε ε των ρη μα α α τω ων α α αυ

ΒΘ

του οι οι οις πει σθει ει ει ει σαι τα ο ρα θε εν

ΔΙ

τα ε χη η η η η η η η η ρυ υ υ υ

ΒΘ

ε χη η ρυ υ υτ τον αλλ ε δο ο χει ει λη η

ΠΑ

ρος τα α ε ε ευ αγ γε ε ε ε ε λι ι ι ι

ΜΕΛ

α ου τως η η σα αν ε ε ε ε τι νω

ΖΟ ΠΑ ΒΘ

θεις οι οι μα θη η ται αι αλλ ο Πε ε τρο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος Πα

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου, 2017*

υς χαι αι γυ ναι χε ε ες η η ηλ θον ε

πι το ο μνη η η μα α α σου ου Χρι ι ι

στε αλ λα το σω ω μα ου ου ουχ ε ευ ρε ε

ε ε θη το ο πο ο ο θου ου ου με ε ε νον α

α αυ ταις δι ο α πο ο ο ο ο ρου ου με ε ε

ε ναις οι ταις α στρα πτου ου ου ου ου ου σαι

αις ε σθη η η η η η η η σε ε ε ε σιν ε

ε πι ι ι στα α α α α α α αν τες τι ι ι το

ον ζω ω ω ων τα με τα α α α α των νε

χρων ζη η τει ει ει ει ει τε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε γον η γε ερ θη ω ω ως

προ ο ει ει ει ει πε τι α μνη μο νει ει τε

τω ων ρη η μα α α α των α α αυ του οις πει

ει σθει ει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε εν τα

ε χη η η η ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο ο ο

χει ει λη η η η ρο ος τα α ε ε ε ε ε ευ

αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τω ως η η η

σαν ε ε ε τι ι νω ω θεις οι Μα α α α θη η

η η ται αλλ ο Πε ε τρο ο ος ε

ε ε δρα με και ι δων ε δο ο ο ο ο ξα

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος Πα

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.146*

3
ο θου ου με ε νο ο ο ο ο ο ο ον α αυ
ΒΫ
ταις δι ο ο α α πο ρου με ε ε ε ε ε ε
ναι αι αι αις οι ταις α στρα πτου ου ου ου σαι αις
ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ ΠΑ
ε σθη η η η η η η η η η σε ε ε ε ε σι ιν
ε ε πι ι ι ι ι στα α α α α α α αν τες
ΒΫ ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ
τι ι ι το ον ζω ω ων τα με τα α α α α των νε
ΔΙ ΠΑ
χρω ω ω ων ζη η τει ει ει ει ει τε ε ε ε
ΒΫ
ε ε ε λε ε ε ε γον η γε ε ε ερ θη
ΠΑ
ω ω ως προ ο ει ει πε ε τι α μνη μο νει ει τε
ΜΕΛ ΠΑ
τω ων ρη η μα α α των α α αυ του οι οι οις

ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
πει ει σθει ει ει ει σαι τα α ο ρα θε ε ε ε εν
ΒΫ
τα ε ε χη η ρυ υ το ον αλλ ε δο ο ο χει ει
ΔΙ ΜΕΛ ΠΑ
λη η ρο ος τα α ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι
ι ι ι α ου τω ως η η η η η η η σαν ε ε
ΜΕΛ ΠΑ
τι νω ω θει εις οι μα α α α α θη η η η ται
ΒΫ
αλλ ο ο Πε ε τρο ο ος ε ε ε ε ε δρα ο
ΠΑ ΜΕΛ ΜΕΛ
Πε τρος ε ε δρα α με ε ε ε ε χαι ι δω ω ων
ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ ΒΫ
ε δο ο ο ο ο ξα α σε ε ε ε σου προς
ΠΑ ΜΕΛ ΒΫ
ε α αυ το ο ο ο ον τα α θα αυ μα τα θαυ
μα α σι ι α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος δ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.483/1353#

ε ε πι στα α α αν τες τι ι ι τον ζω ω ων
τα με τα α α των νε ε χρω ω ω ων ζη η τει ει
ει ει ει τε ε ε ε ε ε λε ε ε ε γον η
γε ερ θη ω ω ως προ ο ει ει ει πε τι α μνη
μο νει ει τε των ρη μα α α τω ων α α αυ
του οις πει ει σθει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε εν τα α
ε χη η η η ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο χει ει
λη η η ρος τα ευ αγ γε ε ε λι ι ι ι
α ου τως η η η σα αν ε ε ε τι νω θεις οι οι μα
θη η ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε ε ε ε δρα ο

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Πα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὄρθρος 1987 σ.569*

ΠΑ

ω μα ου ου ουχ ε ευ ρε ε ε θη το πο θου ου ου

με νον α α αυ ταις δι ο α πο ρου ου με ε ε

ΜΕΛ ΒΫ

ναις οι ταις α στρα πτου ου ου σαι αις αι σθη η η

ΠΑ

η η η σε ε ε ε σιν ε ε πι στα α α αν τες

ΒΫ ΜΕΛ ΔΙ

τι ι ι το ον ζω ω ων τα με τα των νε ε χρων ζη

ΠΑ ΒΫ

η τει ει ει τε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε γον η

γε ε ερ θη ω ω ως προ ο ει ει ει πε τι α

ΠΑ

μνη μο νει ει τε τω ων ρη η μα α α των α α αυ

ΜΕΛ ΔΙ

του οις πει ει σθει ει ει σαι τα ο ρα θε εν τα

ε ε χη η η η η η η η ρυ υ υ υ ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Εωθινά Δοξαστικά 2020*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι υι ω χαι

α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ο * ρ θρο ος η η η ην βα α α α θυς χαι αι

γυ ναι αι κε ες η η ηλ θον ε πι το μνη η η

μα σου Χρι ι ι στε αλ λα το σω ω μα ου

ου ουχ ε ευ ρε ε ε θη το ο πο ο θου ου ου

με νον α α αυ ταις δι ο α πο ο ο ο ρου ου

με ε ε ε ναις οι ταις α στρα πτου ου σαις αι σθη

σε σιν ε πι ι ι στα α αν τες τι το ον ζω ω ων τα με

τα των νε χρω ων ζη η τει ει ει τε ε ε ε ε λε ε

ε ε γον η γε ερ θη ω ω ως προ ει ει ει ει

πε τι α μνη μο νει ει τε τω ων ρη η μα α

α των α α αυ του οις πει ει σθει ει ει σαι τα ο

ρα θε ε ε εν τα α α ε χη η η η ρυ υ υ υτ

τον αλλ ε δο ο ο χει ει λη η η ρος τα α ε ε

ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τως η η η σαν

ε ε τι νω ω θει ει εις οι μα α α α θη η η η

ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε δρα α με ε ε ε χαι

ι δων ε ε δο ο ξα α σε ε ε σου ου προς ε

αυ το ο ον τα α α θα αυ μα σι ι α α

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

Ἦχος Δι χ

σαρ κω θε εν τος ο α δης η χμα λω τι σται

ο Α δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα

να τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο

α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο

Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 595*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις

ευ δο χι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την μεγα α λην σου δο ξαν
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε
Πα τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ι ας του χο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος εχ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε χα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
χαι αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω
μα τα σου (γ΄)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον
με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθαφως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε π

Α γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα

νατος ε λε η σον η μας π (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

α α α γι ι ος ο Θε ε ος

α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος

γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ πα

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις

ευ δο χι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν
Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ας του χο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη μενος εχ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην
Κ αθ εχ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α

περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

τον σοι

Κ

υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Π

α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Α

γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας χ
α α α γι ος ο Θε ε ε ος
α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος
α γι ο ος Α θα α α α να α α α α

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε Πα τερ παν το χρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ

μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την

α μαρ τι ι ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του χο

σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι
ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
(6')
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α

χαι γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο

τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε

α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα νατος ε λε η σον η μας
(β')
α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Πα χ̇

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι

στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ο

ξαν

Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να χαι εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι η μα ας

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε

ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων χαι αι

νε τον χαι δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο

μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η

μας χα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου
(β')
υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν
εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει
πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι

α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ

το ον σοι

Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο

τι συ υ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω

τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις

γι νω σκου σι ι σε

α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ

ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα

ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μη ην

α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα ας

α α γι ο ος ο ο Θε ε ο ο ο ος

α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ος

α γι ος α θα α α α να α α α τος ε

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.307*

ου με ε εν σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν σοι

οι δι α την με γα α α α α λη η ην σου δο

ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου χο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο

ο ο σμου

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

κα θη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ων του

ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος

σου ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε

ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε και αι νε

ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω

ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α

να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε
ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω
ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο
ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α
μην
Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε
λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ

σε ι ι πι ε ε εν ε σα πι ηλ

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

θη ης η μι ιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε

α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι

αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε χα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω

φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε

θα α α φω ως

Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου ου σι

ι ι ι σε

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος
Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε
λε ε η η σο ον η η η μας
ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω ω χαι α
γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει χαι εις τους αι
ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α
μην
γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η η μας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ π Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

Θε οις οι οι στοι ι ι ι ψι υ υ ε εν α ξα ο δο

η η ρη ει ει γης ι ι ε ε χαι ω ω ω ω ε ε

ι χι δο ου οις ποι ω θρω αν εν νη η η η η

ι ι α

Υ ε με ου ου ου ου γου λο ου ε ε σε εν μνου

ε εν σε προ οσ χυ υ νου ου ου ου με ε εν

σε ε δο ξο λο γου ου ου με ε εν σε ε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο χρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε χαι αι α α α α

γι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα

α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι

ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου

Π ροσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο κα

θη η η η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω

ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος και ε

λε ε η σον η η η μα α α ας

Ο ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε

ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε

χαι αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να

α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

τε α Παν των ος ο ο ο Θε ο ε ε

ων ω ω μω η η η ρω ω ε ε ε π'

ε ε σμε α ξα ο δο δε και ον τ ε αι αι αι αι αι και

ις ου ου σου α α α μα ο ον ο ο τ ον ον

ην η μη α α ας ν ν ν ω ω ω ω ω ω τους αι αι

Γ ος ε λε ε το ε ε ι ρι Κυ ο ο ι νοι ε

ος ε φ η η μας καθ α α α α α περ ηλ σου

π ε σε ι πι ε ε εν ε ε α σα πι

Θ ω ω ι ι ρι υ υ υ Κυ ει ει ος το γη λο υ

ω ω και ι τα δι ε ν ον ο ο α ξο δα δι ε ε

μα τα α α α α σου
α α α σου

υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α και γε

ε νε ε α ε γω ει παα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

υ υ ρι ι ι ε ε προς σε κα τε ε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ον με του

ποι ειν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ

ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο
τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω

ως

Π
α ρα α α α α α α α α α τει ει πα

ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου

τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι ι σε

ι ι ι σε

Α
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα

α να α το ος ε λε η η σο ον η η η

μα α α ας

Δ ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

α α γι ος Α α θα α να α το ος ε

λε η η σον η η η μα α α ας

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.364*

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 5991034*

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ πλ. Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.68*

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Θεία Λειτουργία Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Τον λυτρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου πq τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις νq

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου πq α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου νq

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις νq

Ε γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υση πq

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του νq

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος πq μα

χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι
η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η
μω ων αν τα πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της
γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του
ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον
Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ
σμων ε μα χρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων
Κ α θως οι χτι ρει Πα τηρ Υι ους ω χτει ρι σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ
τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
λ ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον ν

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας ν

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο
νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ο ο ζει ν
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α χου ουσαι της φω νης των λο γων
αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ
του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ
λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην

Ε υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη το ο ος

ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε ε

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α γι ω Πνευ

6
λ
μα τι

α
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω

Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως

6
λ
υ πα αρ χω

Μ
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω

6
λ
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α

Θ
ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

6
λ
ψει εις την γην αυτου

Θ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες

6
λ
οι δι α λο γι σμοι αυτου

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του 6 λ

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις 6 λ

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι 6 λ

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους 6 λ Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε
ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Μακαρισμοὶ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

ΜΕΛ

Θ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ
λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
Θ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην

ΝΗ
3
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ
μοις

ΜΕΛ
ΠΑ
3
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου

ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι
χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

ΝΗ
ΠΑ
3
Θγνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
Οι χτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ
χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ
ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν
ΔΙ↓
ΝΗ
Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α

νο μι ι ας η μων
Κ
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
σμεν
Α
ΝΗ ΠΑ
ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
Ο
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του

ΝΗ
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ω ω νος χαι ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
ΝΗ
Κ αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
ΝΗ
του χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ΝΗ
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
ΠΑ ΝΗ
σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει

ΝΗ
3
3
6
λ
3
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
π
q
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
3
3
3
π
q
ΝΗ
3
λο γον αυ του του α χου σαι της φω νης των λο
3
3
ν
γων αυ του

ΜΕΛ
ΝΗ
3
3
+
ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
3
3
ΔΙ↓
ΠΑ
ΝΗ
Γ
q
χ
π
q
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
σ
ν
λημα αυ του

ΝΗ
3
3
3
ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
3
ΝΗ
3
ΠΑ
3
π
q
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓
ΝΗ
3
3
3
π
q
ν
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

Δ
ΔΙ
ΒΫ
ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α
γι ω Πνευ μα τι Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
Μ
ΔΙ
η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
Ε
ΜΕΛ
ΔΙ
ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
Ε
ΔΙ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι

δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε

νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΒΫ

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΜΕΛ ΔΙ

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε

ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα

ΔΙ ΜΕΛ

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ΔΙ

ρι ι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε

ΒΫ

ο το ο ο κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α

ΜΕΛ

τρε πτως εν αν θρω πη η η η σας σταυ ρω θεις τε

ΔΙ ΜΕΛ

Χρι στε ο Θε ος θα να α α τω θα να τον πα τη

ΔΙ

η σας εις ων της α γι ας Τρι α α α

ΒΫ

δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω α

ΜΕΛ ΓΑ ΔΙ

γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Μακαρισμοί

Ἦχος λ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.177*

ρο νο μη σου σι την γην
Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον νται
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ
τοι ε λε η θη σον ται
Μνη σθη τι μου ο Θε ος ο ο Σω τηρ μου ο ταν ε
ε ελ θης εν τη βα σι λει α σου και σω σον με ως
μο ο νος φι λαν θρω ω πο ος
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον ται

Δ ι α ξυ λου τον Α δαμ α πα α τη θεν τα δι α

ξυ υ υ λου σταυ ρου πα λιν ε σω σας λη στην βο

ω ων τα μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α

σου ου

χ Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι χ

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται

Τ ον εν ξυ λω του σταυ ρου προ ση η λω θεν τα και τον

κο ο ο σμον εκ πλα νης ρυ σα με νον συμ φω νως

παν τες Χρι στον α νυ μνη η σω ω με εν

χ Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

Κανὼν ἀποστόλου Θωμᾶ, ᾠδὴ ς΄

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς — ἦχος δ΄

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὴν πάντων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν ψυχόλεθρον, ἡ ἀπιστία σου μάκαρ, θεραπεύει· σὺ γὰρ ἀναμφιλέκτως, καὶ τῶν ἥλων, καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους ἠρεύνησας.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἀφῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν ἀπόστολον, ἠκονημένον ὡς βέλος, ἐν ἐχθρῶν καρδίαις σου ζωοδότα, καὶ τῶν σκύλων, τὴν προνομὴν σοι τούτων προσήγαγεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θυσίας, εἰδωλικὰς οἰκτίρμον κατήργησας, σφαγιασθεὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ σφαγαῖς ἁγίαις τῶν θεηγόρων, ἀποστόλων, τῶν τὰ σὰ μιμουμένων παθήματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότατον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Εἰσοδικόν

Σύντομον (κλασικό)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

π. Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργόν

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.23*

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος δ' Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο

ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι

ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ος α θα α α α α α α α α να α α κε ση

ο ο ο ι ι γι ι ι α α α α α ι ι ι

ι γι α α α α α α ος ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ἕτερον τοῦ βήματος

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

ε η η η ε ε ε λε ε ε ος ο ο ο ο ατ

ν α θ α ι α α ια α α α α α α α α α α α α

α θ α α α α α α ος ο ο ο ο ο α α α

ι ι ι γι α α ι ι ι α α γι ι ι α α α α α

α α α α α α ος ο ο ο ο ο α α α

ο ο ο ο ρο ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υχσ ι ι ι ι ι ι ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α α α α α α α

α α α α α α ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

η η η μα α α α α α α α α ας
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Ἀπόστολος
Λουκᾶς Λουκᾶ
Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)
Ἦχος
Δι
Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*
ΔΙ
με ε Δυ υ υ υ να α α α Δυ υ να α μις
ΔΙ
α α α α α α α μα α α α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι
ΝΗ
ι ι ι ι ι ι μι ι ι ι ι ι ι ι ι Α
ΜΕΛ
α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ος ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο Θε

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου τοῦ Κρητός (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

α γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ να μις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

(γ΄)

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

το ο ο ος ζ΄ ε λε ε η η η σο ον η η μα
α α ας
τὸ τρίτον
α
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ο γι ος

ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
α α α α α α θα α α ος ο ο ι ι γι α α ος ο
ος ζ΄ ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ο γι ος

να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Δ γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ ναα α μι ις

Παναγιώτου Νεοχωρίτου

Ἦχος λ π ⸏ Πα χ

Ψαλτολόγιον*

ΔΙ
ΠΑ
Δ
ΠΑ
Κ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Α α γι ο ο ο ος Ι σχυ ρο ο ο ος Α α
γι ι ι ος Α α θα να το ος ε ε ε ε
ε λε ε ε η σο ον η η η μα ας
ο ξα Πα τρι ι ι χαι αι αι Υι ω χαι Α
γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υ υν χαι αι αι α ει χαι εις τους
αι ω ω να ας των αι ω ω νων α α α α
α μην
α γι ι ος Α α θα να το ος ε
ε ε ε ε λε ε ε η σο ον η η η μας

ΠΑ
ιε ε Δυ υ υ υ υ να μι ι ις
α α α α α χα α α γι ι ι ι ι
ΔΙ
ΠΑ
ι ι ι ι Α α α α α γι ο ο ος ο ο
Θε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο
ο ο ο χο ο ο ο ο ο ος ο ο
α α α α α χα α α γι ι ι ι ι
ΔΙ
ι ι ι ι Α α α α α γι ο ο ος Ι ι
σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο ο ο
ο ο ο χο ο ο ο ο ο ος ο ο
α α α α ια α α α α α α γι ι
ΠΑ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος λ π Πα χ

Δημοσθένους Παϊκόπουλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής Γ΄΄
Θεία Λειτουργία Αθήναι 2006 σ.71#

σον η η η μας

τὸ τρίτον

α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α γι ος ι ι σχυ υ υ ρος α α

γι ι ι ος α α θα α α να α α τος ε ε

λε ε η η η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α α μην

α γι ι ι ος α α θα α α να α α

ΠΑ
τος ε ε λε ε η η η σον η η η μας
ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ να
ΝΗ ΠΑ
ιε ε ε Δυ υ να α μι ις
ΝΗ ΠΑ
α α α α α α α α α
ΠΑ ΚΕ
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ ΠΑ
ι ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ος
ΖΩ ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο Θε
ΝΗ ΠΑ
ε ο ος
ΝΗ ΠΑ
α α α α α α α α α

ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ

Χερουβικὸν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.71#

ι ι ι ι ι στι ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ στι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χο ει ει ο ο ο ζο ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΠΑ ΔΙ

ι ι ι ι ζον τε ες χαι αι αι α

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ον υ
υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προσ σα αα α α α α α
προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν την
βι ο ο ο τι ι ι χη η η η ην α πο
θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι μνα
αν
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα
α α σι λε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε βα
σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.339#

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.83#

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β′

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.81#

ΠΑ
Ο
ι τα α α α α α α α α α α α Χε ε ε
π
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε
π
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
ΔΙ↓
π
ου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ
Δ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω
Δ
ΠΑ
π
ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
π
ιι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ι ι ι χο νι ι ι ι ι
ΠΑ
π
ει χο ο νι ι ι ι ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι
ΔΙ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι
ΠΑ
οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω

ΔΙ ΚΕ

ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α τρι ι α α α α α α

δι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ

υ υ μνον προσ α α α α α α α δο ο υ μνον

ΠΑ

προ οσ α α α α α δον τε ες πα σαν τη

ΔΙ

ην βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την

ΔΙ ΚΕ

βι ο ο τι ι χη ην α πο θω ω ω ω με θα α

ΚΕ

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

π

ι ι με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.66#

ι ι χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα

δο ον τες πα α α α α σαν τη ην βι ο τι

μνο ον προσ α α α α α α α α α α

ον προσ α α α α α α α α α α δο ο ο υ

ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

α α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι

α α α α α τρι α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α

ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α

η η η η η η η η η η η ζω ο ο ποι οι οι

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

με ε ε ε ε ε ρι μνα αν

ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι λε ε ε α των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο

ο ο με ε ε ε νοι

αις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α α

τως δο ρυ φο ρου ου ου με νον τα α α α α α α

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.105#

ΔΙ
ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ υ στι χω
ΠΑ
ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι
ι ι ει χο νι ι ι ι ι ι ζον τε ες χαι αι
αι τη ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ΔΙ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα Τρι α α
ΠΑ
α α α α α δι ι τον τρι ισ α α α α
ΖΟ
γι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προσ α
ΠΑ
α α α α α α α α α α δο ο ον τε ες πα α α

α α α σαν την βι ο τι ι ι χη ην α

πο θω ω ω με ε ε ε θα α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ρι μνα αν

ΠΑ

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α των ο ο ο ο ο ο

ο λων υ πο δε ξο ο ο ο με ε ε ε ε νοι

ΠΑ ΔΙ

Τ αις αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α α

ΠΑ

α α τω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νο ον

τα α α α α α α ξε ε σιν αλ λη λου ου

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.153*

ω ω ζω η η η η τη ι ι ι ι ι ι ι χαι ες τε
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο
ω ω ζω ο ο ποι ω ω ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ποι
ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
με ε ρι ι μνα αν
Ω
ω ω ως το ο ον βα σι ι λε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι λε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο ο
ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
Τ
αι αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α
α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.65#

ει ει ει ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ο ο ει ει χο νι ι ι ι ζο ον τε ες χαι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
η η η η η η η η ζω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω
ω ω Τρι ι α α α α α α α α α α α α
α α α α α χα Τρι α α α α α δι ι το ον
τρι ισ α α α α α α γι ο ον υ υ υ υ
υ υ μνο ον προ ο οσ α α α α α α α α
α δο ο ο υ μνον προ οσ α α α α α δο ον τε ες

πα α α α α α α α α α α α α α σα αν τη ην βι

ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω

με ε ε θα α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρι ι ι μνα αν

ω ω ω ω ω ω ως το ο ο ο ο ο ο ον βα

σι ι λε ε ε ε ε ε α α τω ων ο ο ο ο

ο ο λων υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο με ε νοι

οι

αι αις αγ γε λι ι χαις α ο ρα α α α

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ π Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.30#

ΔΙ ΠΑ

ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

ΚΕ

ω ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α α α

α α χα τρι ι α α α α α α α α α

ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΠΑ

α α με ε τρι α α α α α α δι ι τον τρισ α

α γι ι ον υ υ υ υ μνο ον προ ο οσ

ΖΩ

α α α α α α α δο ον τες πα α

ΔΙ

σαν λ' τη η ην βι ι ο τι ι κη η η ην λ' α

πο ο θω ω ω ω ω με θα α α με ε ε ε

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.115#

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει

χο ο νι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι τη η η η

ι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προσ α α α ια α α α α α α δο ο ο ο

ο ο υ μνον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην α

πο θω ω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε

ε ε ρι ι ι μνα αν

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε τον βα α σι λε ε ε ε

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.50*

α α χα α με ε Τρι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ἑτέρα θέσις συντομοτέρα

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.14*

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ ⸏ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.94#

ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ει χο ο νι

ι ι ι ι ζο ον τε ε ες χαι αι αι αι αι αι

αι αι τη ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω Τρι α α α α α α α χα α

α ιε ε ε τρι α α α α α α α α α α

δι τον τρισ α α α γι ι ι ι ι ον

υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α

α α δο ον τε ες πα α α α α α α

σαν τη ην βι ι ο τι ι ι χη ην α πο

θω ω ω ω ω ω με ε ε ε θα α α με ε ε ε

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.324#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.65*

Ο
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΔΙ↓
ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι χοι οι Οι τα α
α α α α α α α α α α χε ε ε ε ε ε
ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε οι οι οι
τα Χε ε ε ε ρου ου βι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ υ
στι ι χω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ει
χο νι ι ι ι ι ει χο ο νι ι ι ζο ον τε ε ες
χαι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ο

ΚΕ

Τρι ω ω ω

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.43#

ου ου βι ιμ μυ στι χω ω ως ει χο ο νι ι ζο ον

τε ες χαι τη ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω τρι α α α α α α α

α α α τρι α α α α α α α α α α δι

τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο ον προ οσ α α α α δο ο προσ α α α

δο ον τε ες πα σαν την βι ι ο τι ι χην α πο

θω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε θα α

με ε ε ε ρι ι με ε ε ρι ι μνα αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ′

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ:129#

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου

ου βι ιμ μυ στι χω ω ως ει χο ο νι ι ι ι

ΠΑ

ι ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ΙΙαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο

ΔΙ

ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Δ

ΚΕ

Τρι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Τρι ι α α α α α α

ΔΙ

ΠΑ

α α δι ι τον τρισ α γι ι ον υ υ υ μνον προσ

α α α α δο ον τε ες πα σαν την βι ο ο

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.347#

O

ι τα α α α α α Χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου οι

οι τα Χε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι χω ως μυ στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι

ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι ι ζο ον

τε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α Τρι ι α α α α

α α α α δι τον τρισ α α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α δο ο

ο υ υ μνον προ οσ α α α α α δο ον τε ες πα

σαν τη η ην βι ι ο τι ι κη η ην α πο θω ω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ρι ι μνα αν

ς τον βα σι λε ε ε ε α των ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.322*

ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΖΩ
ΚΕ
ΔΙ
ω Τρι α α α α
ω ω ω ω ιω ω ω ω
α α α α α α α α α α α χα α α α
α α α Τρι α α α α α α α δι ι τον τρισ
α α α α γι ι ι ον υ υ υ υ υ μνο ο ο
ον προσ α α α α α δον τε ες πα σαν τη η ην
βι ι ι ο τι ι χην α πο θω ω ω ω με ε θα με
ε ε ρι ι μνα αν
ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λων υ
πο δε ξο ο ο με ε νοι οι
αις α αγ γε λι ι χαις α ο ρα α τω ω ως δο

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.82*

ι ι νι ο χο ει ο ο ο ο ζο ι ι ι ι

ι ι ζο ο ον τε ες χαι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Δ Τρι α α α α α α α ια α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α ιε ε ε Τρι

α α α α ια α α α α α α α α

α α α α α α δι ι τον τρισ α α α α γι ι

τον τρισ α α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον ν υ

προ οσ α α α α δο ον τε ες πα α α α α α

α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α πο θω ω

ω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι με ε ε ε ρι ι ι μνα αν

ς τον βα σι λε α των ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι

αις αγ γε λι χαις α ο ρα α α α τω ως δο

ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Αλ λη

λου ι ι α α α α α α α α α α α α α α

α α

Λειτουργικά - Ἄξιόν ἐστιν...

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ... Πα χ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975, σ.207#

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

ΜΕΛ

C οι Κυ ρι ε

A μην

ΠΑ

K αι τω πνευ μα τι ι ι σου

ΠΑ

A γα πη η η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε

ρε ω μα α α μου ου και κα τα φυ γη η η η

μου ου ου και ρυ υ υ και ρυ υ υ στη ης

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ ΝΗ ΜΕΛ
Є λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε ως
ΜΕΛ ΠΑ
Κ αι με τα του πνευ μα τος σου
ΠΑ
Є χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
Λ ξι ον και δι και ον
ΜΕΛ ΠΑ
Λ γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης σου
ΝΗ ΠΑ
ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με
ΝΗ ΠΑ
νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ΜΕΛ
ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
ΜΕΛ
Λ α α μην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Θεοδώρου Φωκαέως	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου
Ἀνωνύμου	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.242#

ΔΙ ΠΑ

μα χα ρι ι ζει ειν σε την Θε ε ο το ο ο ο

χον την α ει μα χα α ρι ι στο ον και παν

ΔΙ ΠΑ

α μω μη η τον και μη τε ε ρα α του ου Θε

ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε

ΔΙ

ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βιμ και εν

ΠΑ

δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ως

των Σε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο

ΚΕ

ο ο ρω ως Θε ον λο ο ο ο γο ον τε

ΔΙ

χου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο

ΚΕ ΠΑ

ο χο ον σε ε ε ε ε με γα λυ υ υ υ υ νο ο

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ⸐ Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.49#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.486#

α μω μη η η η το ο ο ον χαι μη η τε ε ε ε

ε ε ε ρα του ου Θε ε ε ε ου ου η η μω

ων την τι ι μι ω τε ε ε ρα αν τω ων Χε ρου ου

βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ρα αν α συγ

χρι ι ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ρα α φι ιμ την

α δι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο ο

ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σα αν την

ο ον τωως Θε ο ο το ο ο ο χο ο ον σε ε ε ε

με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ. 451#

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
τόμος β΄ 1988 σ.498/56*

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ ⸎ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Καλλίφωνος Αηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ.166*

σε ε ε ε τη η η η η Θε ε ε ο ο

το ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ον την α α ει

ει μα α χα α ρι ι ι στον χαι παν α μω μη

η η η το ο ο ο ον χαι Μη τε ε ε ε ρα α

α α α του ου ου Θε ε ου ου η η η μω ω ω ω

ων την τι ι μι ι ω ω τε ε ε ραν των Χε ρου

ου ου βι ι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ρα α

α α α αν α συγ χρι ι ι ι τω ω ω ω

ως τω ω ω ω ων Σε ε ε ε ε ρα α α

φι ι ι ι ιμ τη ην α α δι ι α α φθο

Ἀνωνύμου

Ἦχος λ ⸒ Πα

Μουσικό Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β΄
Νεκταρίου μοναχοῦ
1931 σ.481#

μα ει α την χον ο ο ο ο ο ο ο ο το

η μη ω μω α ον και παν χαι στον ι ρι α χα

ε ε Θε ου ου ρα ε ε ε ε τε μη και ον ο το

μι τι την μων η η η ου ου ου ου ου ου ου ου

βι ρου ε ε Χε των ραν ε ε ε ε ε τε ω

ρα ε ε ε ε τε ξο δο εν αι και ιμ

ε ε ε Σε ων ως τω ως τω ι ι ι χρι γ συ α α α αν α

ο ο ο ο φθο α δι α φιμ την α ε ε ρα α

ο ο Λο ον Θε ως ω ω ω ρω ο ο ο ο ο

ο ο γο ον τε χου ου ου ου ου σα α αν την ο

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.517*

ου ου ου ου η η μω ω ω ων την τι μι ω
τε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ιμ και ε
εν δο ξο τε ε ε ρα αν α συ υγ χρι ι ι ι
τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α φι
ι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρω ω
ως Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε χου ου ου
ου ου ου σα αν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο
χο ον σε ε με ε γα α λυ υ με γα
λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε
εν

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα χ

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.110#

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον π

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον Δ

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον π

ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε π

ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε Δ

ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε π

ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε π

ΜΕΛ
ȣ μην π

ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου π

Στανίτσα#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

υ ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ο ου
ρα νος χαι η γη της δο ο ξη η ης σου ου ου
ΔΙ
ω ω ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
ΚΕ
λο γη με ε νος ο ε ερ χο ο με ε ε
ΠΑ
νος ε εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οι
οις
ΠΑ
α α α μη ην
α α α α μη η ην
ΠΑ
ε υ υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντακκλησιώτου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.113#

ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
ε ε ραν τω ων Χε ε ρου ου βι ιμ και αι ε εν
δο ξο ο τε ε ε ε ε ε ρα α α α αν α
ΔΙ
συγ χρι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε
ΠΑ
ρα α α φιμ τη ην α α δι α φθο ο ο
ΖΟ
ΔΙ
ο ο ρω ω ω ω ως Θε ον Λο ο ο γον τε
ε ε κου ου ου ου ου ου σα α α α αν την ον
ΔΙ
τω ως Θε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε ε
με ε ε γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.338#

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

C οι οι Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

a μη ην

ΠΑ

K αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου

ΠΑ

a γα πη σω ω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υ υς

ΚΕ ΔΙ

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α μου ου ου και

ΠΑ

κα τα φυ γη η η η μου και αι ρυ υ στη ης

μου ου

ΠΑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε ε

ΔΙ ΠΑ

ευ μα Τρι α δα ο μο ο ου σι ον και α χω ω

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου
ΚΕ
ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
α ξι ι ον χαι αι δι ι χαι αι ο ον
ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ΚΕ
ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ
χαι η γη της δο
ξης σου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι ι στοις
ΔΙ
ΜΕΛ
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με ε νος εν ο
ΚΕ
ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σα να ο
εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοις
ΠΑ
α α α μην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

σ.344#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἀθήνα 1972

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Πα

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.267*

ΔΙ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α α σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ ΜΕΛ
C
οι οι οι οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ ΠΑ
α α α μη ην
ΠΑ
K
αι τω πνε ευ μα α τι ι ι σου
ΠΑ
α
γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι
σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
ου και κα τα φυ γη η η η η η μου και
ΠΑ
ρυ υ υ υ υ υ υ στης μου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι ι ι
ΝΗ ΠΑ
αν αι νε σε ε ε ως
ΠΑ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΚΕ
ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ο ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α α γι ος Κυ υ ρι ο ος
ΔΙ
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ο ος χαι
ΠΑ
η γη της δο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ΣΙΓΑ
ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.274*

ΚΕ
ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι
ΠΑ ΝΗ
ι ι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα
ΠΑ ΔΙ ΓΑ
των Σε ρα α α α φι ι ι ιμ τη η ην α α
ΔΙ
δι ι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ω ως Θε ε
ΚΕ ΠΑ
ε ο ο ον Λο ο ο ο ο ο ο ο γο ο ον
ΔΙ
τε ε ε χου ου ου ου ου ου σαν την ο ο ο
ΠΑ
ον τως Θε ο το ο ο ο ο χον σε ε ε ε ε
ε με ε ε ε ε ε ε γα α σε με γα λυ υ νο
ΔΙ ΠΑ
ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Θρασυβούλου Στανίτσα (ἕτερα)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.278#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ο ο ον χαι αι αι αι δι ι χαι α αι αι
ον
γι ος Α α γι ος Α α γι ος Κυ υ ρι
ΔΙ
ο ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο
ΠΑ
ος χαι η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις
ΔΙ ΣΙΓΑ ΠΑ
υ ψι ι ι ι ι στοις Δ ευ λο γη με νος ο ερ
ΔΙ
χο ο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ΠΑ
ι ου ω σαν να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι
στοις
α α μη η η ην

α α α α α α α α α α μη ην
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο
γου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου ου ου
ΔΙ
ΖΩ
με εν Κυ υ υ ρι ι ι ε ε χαι δε ο ο
ΚΕ
ο ο με δε ο ο με θα α α σου ο Θε ε
ΔΙ
ΠΑ
ο ο ο ο ο Θε ο ο ος η η μων
Ἦχος λ π Πα
Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.283*
ΠΑ
α α ξι ι ι ι ο ο ον ε στι ι ι
ΔΙ
ι ιν ω ω ως α λη η θω ως μα χα ρι ι ι
ΠΑ
ι ζει ειν σε ε ε ε ε ε ε ε τη ην Θε ο το

μα ει α την χον
ΚΕ
μω α α και παν στον ι ρι
ΔΙ
ε ε ε τε και μη τον η η η μη ω
ΠΑ
ου ου ου ε ου Θε του α α α α α α ρα ε ε
ε ε ω ι τε ε η η μων την ου ου ου ου ου
ΚΕ
ιμ ι ι βι ου ου ρου ε Χε των ραν ε ε ε
ε ε ε ε ε τε ξο δο εν ε αι αι αι και
ΠΑ
ων ω τω ως τω ι ι χρι συγ α αν α α α α α ρα
ΔΙ
δι α την ρα α φιμ ε ε ε ε ε ε Σε
ον Θε ω ω ω ω ρω ο ο ο ο ο φθο α α

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.159*

ΝΗ ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε η η η η σον
ΝΗ ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΔΙ ΚΕ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
ΔΙ ΠΑ
α ρα σχου ου ου Κυ υ ρι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε
μην
αι τω πνευ μα τι ι σου
γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε
η ι ι σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ος στε

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο
3
ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα α
ΝΗ ΠΑ
αν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι
στοις
α α α α α α α α μην
ΝΗ ΠΑ
α α α α α α α α α α α α μην
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου
ου ου μεν σοι οι οι οι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ
ρι ι ι ε και δε ο με θα α α α α σου
ΝΗ
ου ου ου ου ο ο Θε ε ο ο Θε ο ος η

ΠΑ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.165*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα χ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.349#

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι οι Κυ ρι ε
α α μη η ην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ
γη η μου και ρυ υ στη ης μου
ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*
Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ως
Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
Є χο μεν προς τον Κυ ρι ον
α ξι ι ο ον και αι δι ι και αι ο ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη της
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι
στοις

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.341*

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε η η η σον
ΜΕΛ ΚΕ ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε η η η σον
ΔΙ ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΝΗ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ ΚΕ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε

Π
ΠΑ
α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
C
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
οι Κυ ρι ι ε
ϧ
ΝΗ ΠΑ
μην
Κ
ΜΕΛ
αι τω πνευ μα τι ι σου
ϧ
ΠΑ ΔΙ
γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε η
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ι σχυ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ι ος στε ρε ε
ΠΑ
ω ω ω μα α α α μου και κα τα φυ γη η
μου ου και ρυ στη η ης μου
Π
ΠΑ
α τε ε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε
ΔΙ ΠΑ
ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και α

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ

κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

ΔΙ ΖΟ

ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

ΔΙ ΠΑ

α ξι ι ι ον χαι δι ι χαι αι ον

ΠΑ

α γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ΖΟ ΔΙ

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος χαι η γη τη ης δο

ΚΕ ΚΕ

ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο

ΠΑ

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ΜΕΛ ΚΕ ΠΑ

ρι ι ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι ι

στοις

ΠΑ

α α α α α μην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... | Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι

ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

Κοινωνικὸ

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ (ιδ' αἰών)

Ἦχος
Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.110#
ΠΑ
ΔΙ

ε γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ων ω ν
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι (1730-1777)

Ἦχος λ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.486#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος λ/π Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.501#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος λ̃ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.520*

χε α α α ρα ρα ου ου ου

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιὴλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.469#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ ⸓ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.549#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ π Πα

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.305
Πανδέκτη 1851 σ.576#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ π Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.472#

no no no χ no no no

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.598#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ π ... Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.218*

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ε εχ τω εχ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.114*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση I (†1988)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.216#

ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΖΩ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση II (†1988)

Ἦχος λ/π ... Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.220#

NH
ΠΑ
π
ιει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
NH
ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
π
ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει ει ει ει ει
NH
ΠΑ
NH
ΠΑ
π
τε ε ε τον χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
NH
ΠΑ
π
q
υ υ υ ιυ υ υ υ υ το ον χυ υ υ
NH
ΠΑ
π
υ υ υ το ον Κυ υ ρι ι ο ο ο ον ε ε
ΔΙ
Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ΖΩ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
λ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εχ τω ω

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.256#

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ο ο ο ο ο ο ο το ε τε ει ει ει ει ει ει ει νει

ι ρι ο ο ο ο ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ ο ο ο το ον Κυ

ε εχ ον ο ι ρι υ υ υ υ το ον Κυ ι ι ι ι ι

ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω ων τω

ρα ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α α ρα ου ου ου ου ρα α νω ων α α α εχ των ε α α α

+ α α α α α α α α α α ι ι ι λου λη λα

α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ/π ⸓ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.484#

ΖΘ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ π Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.287#

ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος λ/π ⲧ҃ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.180*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι χ

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϋ Κε χ

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

(β΄)

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὀρθρος 1909 σ.197/471*

ε ε ε

α α α

ΜΕΛ
ΖΟ
ΠΑ
ΣΙΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὀρθρος 1909 σ.200/473*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν οι Προ φη η η η

η η η

ΖΩ

ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α αν

τρα α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν

τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α

α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α λα α α α α α α α α

α α α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ια ο

ΝΗ ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο

ο ο ο ο μη το ο ο ον χρυ υ υ υ υ σου ου

ΖΟ

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον και

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ ΜΕΛ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΩ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

ΜΕΛ ΖΩ

ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ΔΙ

τε ε εμ ρε ρι ρι ρε ε ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρι ρι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΩ

ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι

ΠΑ ΖΩ

ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου

τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε

ΠΑ

ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ σε ε ε ε προ κα τηγ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ̀ πὰ νὴ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

η η μω ω ω ων